

MIK

Pozdravljeni, dragi bralci!

Konec šolskega leta se nezadržno bliža in vsi skupaj smo že nekoliko počitniško razigrani. Naša sanjarjenja so se sprevrgla v željo po brezskrbnosti in lenarjenju, ob katerem pa se seveda prileže še branje kakšne priljubljene revije in časopisa, med katere gotovo sodi tudi naše glasilo MIK.

Prelistajte ga in si vzemite čas za zgodbe, ob katerih boste lahko obujali spomine na dogajanje v šoli, poleteli na krilih domišljije, se pridružili vsem, ki si želijo čisto in neokrnjeno naravo, sledili prvim pesniškim korakom in celo prebrali, kaj vam napovedujejo zvezde.

Ob prebiranju šolskega MIK-a vam želim veliko užitkov.

Mirjam Štrucl Rojko

MISEL

Sreča v življenju je sestavljena iz drobcev – majhnih, hitro pozabljenih pozornosti, kot so poljub, nasmeh, prijazen pogled, iskrena pohvala.

S.T.Coleridge

Ne premišluj o tem, česa nimaš. Premišluj o tem, kaj lahko narediš s tem, kar imaš.

E. Hemingway

MIK

Glasilo učencev
OŠ Miklavž na Dravskem polju

Šolsko leto 2005/2006

OSNOVNA ŠOLA MIKLAVŽ NA
DRAVSKEM POLJU
Cesta v Dobrovce 21
2204 Miklavž na Dravskem polju

Glavna urednica:
Mirjam Štrucl Rojko

Odgovorni urednici:
Eva Knuplež in Mojca Kolarič

Uredniški odbor:
Mirjam Štrucl Rojko, Eva Knuplež, Mojca Kolarič, Alen Rajšp, Tjaša Zajšek, Marina Valenta, Eva Visinski, Ana Polše, Barbara Horvat, Nadja Jurančič

Mentorica in lektorica:
Marija Kolarič

Fotografije:
Zvonko Trstenjak, Foto TAKA

Računalniška obdelava in oblikovanje:
Matjaž Žuran

Naklada:
100 izvodov

OTVORITEV NOVE ŠPORTNE DVORANE

Ljudje smo velikokrat zelo zahtevni. Če ima otrok tri igrače, vedno hrepeni še po četrti in če jo dobi, želi imeti še peto in tako dalje. Star latinski pregovor pravi: » Več imamo, več si želimo.«

Tudi mi, učenci, in verjetno še marsikdo, smo si že zelo želeli nove telovadnice, prostor, v katerem bi potekala športna vzgoja in razne druge aktivnosti.

Vsi, ki smo bili kakor koli povezani z našo šolo, smo že nekaj časa opazovali ljudi, ki so z vztrajnim delom pripomogli, da je kmalu zrasla velika in lepa stavba. In bližal se je dan, ko bi naj ta telovadnica postala naša. Vedeli smo, da bo to za nas velik dogodek, zato smo se začeli pripravljati na prireditve.

Bil je petek, 16.12.2005. Že zjutraj smo imeli generalko, na kateri smo odpravili še zadnje napake.

Popoldne istega dne. Zunaj je močno pihal hladen, zimski veter in se poigral z našimi lasmi, ko smo že kar precej nestrpni stopali proti šoli. Nekateri učiteljice, ki jim je veter pokvaril urejene pričeske, so se malo jezile. Jeza pa je bila hitro pozabljena, saj smo bili preveč zaposleni s pripravljanjem programa, ki smo ga želeli čim bolje izvesti. Vedeli smo, da bomo nastopali pred mnogimi gledalci, pred visokimi častnimi gosti, celo pred predsednikom države – gospodom Janezom Drnovškom.

Ura se je z bliskovito naglico bližala 16.00. Vsi smo nestrpno čakali na prihod predsednika države.

Sprejeli smo ga s posebnim spoštovanjem in ga pozdravili z bučnim aplavzom.

Srečanje z njim pa je hkrati pomenilo tudi začetek prireditve.

Napovedovalka je slovesno pozdravila vse prisotne in napovedala program.

Slovenski himni, ki sta jo zapela priznana operna pevca, so sledili nagovori župana Občine Miklavž – gospoda Lea Kremžarja, ravnateljice šole gospe Dušanke Mihalič Mali in predsednika države - gospoda Janeza Drnovška.

Slavnostno razploženi smo bili tudi mi nastopajoči, ki smo se morali umiriti, prisluhniti še zadnjim navodilom učiteljev in nastop se je začel. V kulturnem programu smo gledalce navduševali s pesmimi, lepo izrečenimi mislimi in z verzi.

Temu je sledilo zgodovinsko dejanje – rezanje traku.

Navdušeno ploskanje, smeh na obrazih in neskončno veselje vseh – odraslih in otrok. Še danes vidim našo gospo ravnateljico in njen nepopisno srečen izraz na obrazu. Zdelo se mi je, da so njene oči govorile: »Poglejte, uspelo nam je.«

Športna dvorana, ali za nas, učence, kar telovadnica, je v tem trenutku postala res naša in dogodek se je gotovo zapisal v zgodovino kraja in šole Miklavž.

Ob glasbi so se kmalu na parketu znašli mnogi plesalci in športniki, ki so pokazali veščine v malem nogometu, košarki, odbojki, tenisu, borilnih veščinah, gimnastiki in plesih.

Seveda brez navijaške skupine Tačke ni šlo, kakor tudi ne brez plesalcev plesne šole Power dancer. Mnogi so na »odru« prepoznali tudi naše znane športnike, kot

so Tina Pisnik (tenis), Tomaž Barada (tae kwon do) in Aleš Zemljič (kickboks). V dvorani smo uživali vsi – nastopajoči in gledalci.

Kmalu se je naša prireditev končala. Navdušeni smo zpuščali ta novi in veliki prostor, v katerem bomo preživeli veliko časa in skrbeli za zdrav duh v zdravem telesu.

Mirjam Štrucl Rojko, 9.a

PRVIČ V NOVI TELOVADNICI

Zjutraj smo se zbrali v šoli. Z avtobusom smo se odpeljali v Miklavž. Ko smo prispeli do šole, smo odšli do garderobe in se preoblekli. Nato smo se odpravili v telovadnico.

Na začetku smo se segreli s tekom, naredili nekaj gimnastičnih vaj, plezali po lestvenikih

in preskakovali klopi. Čas je hitro minil in kmalu smo se odpravili nazaj v šolo. Vesela sem, da sem po dolgem času lahko telovadila v tako čudoviti telovadnici.

**Živa Sagadin, 3.a, literarni krožek
PODRUŽNICA DOBROVCE**

Pripeljali smo se v miklavško šolo. V garderobi smo se oblekli v športna oblačila. V telovadnici smo tekali, plezali po ribstolu in skakali po klopih. Zelo mi je bilo všeč, da sem telovadila v tako lepi telovadnici.

**Ana Poštrak, 3.a, literarni krožek
PODRUŽNICA DOBROVCE**

30 LET NAŠE ŠOLE

Vse se stara... Marsikdo pravi, da imajo stare stvari še večjo vrednost. Tudi naša šola se je postarala. Dopolnila je celih trideset let in je še lepša kot pred to dolgo dobo, ko je prvič odprla svoja vrata za nove, bistre glave. Generacije se menjavajo in dogajajo se vedno nove stvari. Nova znanja, nove vragolije, novi učenci... Iz leta v leto se vse spreminja. Tudi naša šola. A kljub temu da je zmeraj drugačna, je še zmeraj ista. In, ja, ima jih 30. Sama sem v to šolo začela hoditi šele v četrtem razredu.

Že v začetku sem dobila občutek pripadnosti in to, da sem zaželjena. Šola se mi je zdela dobra in mislim, da jo takšno delamo prav vsi, tudi mi, učenci. Res je, da je šola stara že dobrih 30 let. To je za stavbo veliko. Toda pri šolah je stvar drugačna. V njih so vedno nove generacije - inovativne, samosvoje in posebne. Zato tudi sive in mračne stavbe lahko postanejo svetle in sijoče. No, pa se vrnimo k naši šoli. Prenovljena je in lepa. Bi verjeli, da jih ima 30? Tako kot za ženske pravijo, da jih ličila pomladijo, bi lahko tako rekli tudi za našo šolo. Teh polnih 30 smo kot pravo »okroglo« obletnico tudi svečano proslavili. Pripravili smo program in pozdravili vse tiste, ki so prišli proslavit obletnico te stavbe, v kateri se je, se in se še bo šolalo veliko mladih upov in ljudi, na katerih svet stoji.

Prireditve se je udeležilo veliko ljudi, toliko, da je bil prostor skoraj premajhen za vse. Učenci smo peli, plesali, recitali in ob

prijetnem vzdušju pozabili na strah in tremo, ki smo ju čutili pred nastopom. Z nami so se veselili tudi predstavniki Občine Miklavž.

Prav z njihovo pomočjo smo dobili to, na kar smo vsi zelo ponosni. Županu, gospodu Leu Kremžarja, se je kasneje na govorniškem odru pridružila naša ravnateljica Dušanka Mihalič Mali, za katero je nekdo rekel, da je z njo in ob njej šola dobila dušo. Med povabljenimi gosti, učitelji, ki so že pred 30 leti učili in vzgajali otroke, je bil tudi naš nekdanji ravnatelj. Prepričana sem, da je bil vesel, ko je občudoval sadove svojega dela.

Morda je 30 let veliko, a vzemimo jih le kot majhen delček let, ki zgradbo še čakajo. Praznovali bomo še veliko obletnic, na katerih bomo ponovno lahko dokazovali naše sposobnosti, kot smo jih na tem slavlju. Tokrat smo recitali pesmice o šoli, celo »ličkali« smo in slikovito prikazali življenje preteklih časov, ko je naša šola še uživala v »rosni mladosti«. Takrat je bilo vse veliko drugače.

Saj veste - v tridesetih letih se običaji in stvari zelo spreminjajo. Kako? Najbrž prav to sami opazimo, ko imamo s starši zelo različne poglede na svet. Nekateri ostajajo v času, kjer so živeli v mladosti in niso odprti do sprememb in mode. Povsem drugače pa je s šolo, saj se vedno spreminja in nikoli ni enaka. Vsak dan znova jo zaznamuje novi dogodek, ki se lahko zapiše v zgodovino. Prav zato ima vsaka obletnica svoj čar, ker takrat obujamo spomine in se spomnimo vseh let nazaj.

Vem pa, da se zmeraj zgodi, da se slabih stvari sploh ne spomnimo in obujamo spomine le na tiste dobre, ki izvajajo nostalgijo. Torej... Prvih trideset je za nami. Poudarjam - prvih. Ne dvomim o tem, da jih bo še več trideset. Vsak dan znova je šola starejša. »Saj en dan ni nič!« boste rekli. Toda je... Lahko bi priredili tisti znani pregovor Zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača. Malo vsega. Dogodki, dnevi, posebni in čisto navadni, različne generacije in smeh pri šolskih urah napravijo vsa pretekla leta posebna in nepozabna.

Vsako leto zaznamuje poglavje našega življenja, ki smo ga že prebrali in je na nas napravilo vtis. Na obletnicah ta poglavja znova preberemo in podoživimo vse dogodivščine, ki smo jih v teh letih zapisali. Tudi šoli dajejo obletnice poseben čar in lepo je vedeti, da se je v tej zgradbi sprehajal nekdo, ki ti veliko pomeni. Čar pa je tudi zaradi tega, ker vsako leto da šoli nove »izkušnje« in željo po tem, da bi jih doživela še neskončno veliko...

Tjaša Lešnik, 8.b

RADA HODIM V ŠOLO

Prvi šolski dan je bil zame zelo lep, saj sem se razveselila preurejene šole.

Seveda smo poleg novih in lepih prostorov spoznali tudi nove učitelje, ki nas sedaj učijo 5. razredu.

Imamo novo ravnateljico. To je gospa Dušanka Mihalič Mali. Naša razredničarka je učiteljica Stanka Pešec in vsi jo imamo zelo radi.

Učitelji, ki nas učijo, so prijazni in vsem učencem pomagajo pri učenju.

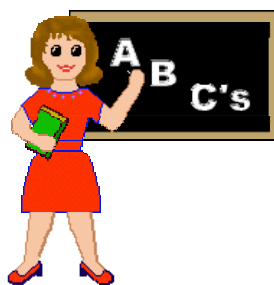
Tudi jaz rada sodelujem pri učnih urah. S sošolci in prijatelji iz drugih razredov se lepo razumem.

V šoli se dobro počutim. Zelo sem vesela, da smo dobili novo telovadnico, še posebej zato, ker imam rada športne igre, spremljam pa tudi nogomet.

V šolo zelo rada hodim, saj se dobro počutim med svojimi vrstniki.

Patricija Ribič, 5.b

NABIRANJE OCEN V ŠOLI

Moje prvo srečanje s šolo je bilo v Dobrovcah.

Sprva me je bilo strah, saj nisem poznal nobenega sošolca. Po dveh dneh sem se navadil šole in okolja ter se spoprijateljil z

nekaterimi vrstniki. Naša učiteljica je bila zelo prijazna. V primerjavi z drugimi šolami mi nismo imeli ocen.

V drugem razredu je bilo že več učenja. V tretjem smo že dobivali ocene, delili so nam petke, štirke in tudi kakšno trojko, dvojko in enico se je dalo dobiti. Snov je bila težka, a kljub temu sem imel odličen uspeh.

V četrti razred sem moral že v Miklavž. Bilo mi je težko, ker sem znova moral spoznavati nove sošolce.

Mitja Lozinšek, 7.b

RAD HODIM V »DOBROVŠKO ŠOLO«,

- da se učim slovenščino in lahko pišem desetke,
Rene Plajnšek
- ker se učim računati in ker prej nisem vedel, koliko je $1 + 1$,
Kevin Korošec
- ker imam prijatelje,
Žiga Bajrič
- zato, ker računam in izdelujem košarice iz odpadnega materiala,
Jan Nikačevič
- ker se moram učiti in telovaditi, pa računati,
Nejc Hojski
- ker imam prijateljico, rada se učim nove pesmi in plešem,
Goca Rečnik

- da se učimo in delamo v 1,2,3,
Daša Sprinčnik
- ker imam rad učiteljici Edito in Marjano,
Alex Lobenwein
- ker rad vidim učiteljici, rad računam, rad rišem, rad »barvlem«, rad se igram, rad berem pravljice,
Boštjan Čander
- rada barvam in hodim v knjižnico,...
Severina Kotnik

O MINISTRU ZA ŠOLSTVO

- je glavni za otroke,
- uči v 1. razredu devetletke,
Kevin Korošec

- piše knjige o Rdeči Kapici in druge pravljice,
Rene Plajnšek
- določi, katere zvezke in delovne zvezke moramo kupiti,
- piše pesmice za otroke in odrasle,
- kadar ni v šoli, pije doma kavo,...
Daša Sprinčnik

O RAVNATELJICI

- je glavna na šoli,
- podeli diplome,
Žiga Bajrič
- krega učiteljice, če naredijo kaj narobe, sploh takrat, kadar se jezijo na otroke,
Kevin Korošec
- sedi v pisarni, piše na računalnik in gleda, kaj delajo otroci,
- pride gledat, če otroci lepo nastopajo,
Jan Nikačevič
- preverja, če sta jih učiteljici Edita in Marjana lepo naučili,
- gleda zobke,
Rene Plajnšek
- ima v svoji pisarni uro, kjer stisne na gumb, da zazvoni,...
Nejc Hojski

UČINKOVITO REŠEVANJE VZGOJNIH PROBLEMOM...

- Če bi bila učiteljica, bi bila prijazna, lepa, nežna in »ojstra«.
Severina Kotnik
- Če bi bila midva učitelja, ne bi bila huda in se ne bi drla. Če pa bi bili otroci poredni, bi jih dala klečati v kot ali pa bi jih po r.... »našeškala« s tanko šibo, tako, ki »vredi« počiti...
Daša Sprinčnik in Kevin Korošec
- Če bi bil jaz učitelj, bi poredne otroke zaprl v klet, kjer je mrzlo in so miši in podgane pa pajki s pajčevino.
Nejc Hojski

POLET S HELIKOPTERJEM

V življenju je prav vsak trenutek nekaj posebnega, pa čeprav je to le bežni vtis, ki ga potem lahko takoj pozabimo, ali pa trenutek, ki se ga kasneje spominjamo na vsej svoji življenjski poti.

Dogodek, ki se ga bom s ponosom spominjala, se je zgodil v sredo, 26.04.2006, ko je bilo v naši šoli organizirano srečanje s slovenskimi policisti. Učenci smo se z učitelji najprej odpravili v razrede, kjer smo poslušali predavanja o varnosti na cesti in drugod, o varovanju lastnine, reševanju življenj, vandalizmu, o drogah in o požarni varnosti.

Oblečeni v policijske uniforme so nas obiskali tudi vrhunski športniki, judoistka Petra Nareks, smučarski skakalec Robert Kranjec in plavalec Blaž Medvešek.

Po zanimivih predavanjih smo se odpravili na šolsko igrišče, kjer smo si ogledali službeno opremo policistov in gasilcev.

Na nebu se je prikazal obris helikopterja, a ga kmalu zatem nismo več samo videli, temveč tudi slišali. Svoj prihod je naznanil s glasnim brnenjem, ki je odmevalo po vsem Miklavžu.

Pristal je sredi igrišča in nobena sila ni več mogla zadržati učencev, ki so se trumoma pognali proti njemu. Starejši so postavili naokrog, ga občudovali in se pogovarjali s pilotoma, mlajši pa so se postavili v dolgo vrsto, kjer so čakali na to, da bodo lahko za trenutek ali dva posedli v velikem jeklenem vozilu.

Rekli so, da se bodo štirje najbolj pridni učenci lahko peljali s helikopterjem. Izbrani smo bili Nejc, Mirjam, Tjaša in jaz.

Kasneje so se nam v helikopterju pridružili tudi gospa ravnateljica Dušanka Mihalič Mali, podžupanja, gospa Verica Mom, pomočnik

ravnateljice, gospod Zvonko Trstenjak in gospod učitelj Franc Tišler, ki je kasneje, med poletom, s svojim fotoaparatom naredil tudi nekaj fotografskih posnetkov.

Pilota sta nas pred vzletom opozorila na varnostne pasove in prižgala motor helikopterja. Začutili smo pritisk v kabini, v ušesih nam je zašumelo in potem smo se naenkrat z veliko hitrostjo odlepili od tal. Sošolci, ki so nas opazovali z zavidanjem v očeh, so postajali vedno manjši, vse dokler niso bili večji kot majhne pike na tleh.

Nenadoma pa se je helikopter nagnil, obrnil in pospešil proti obzorju. Naša šola se ni več videla, odpirala pa se nam je drugačna panorama. Čudovit in jasen razgled na Rogozo, Tezno in kasneje center mesta Maribor. Občutek vznemirjenja v kabini je bil popoln, preglasilo ga je le glasno brnenje motorja.

Prav vsi smo se nagibali proti oknom in opazovali prekrasen razgled na zelene gozdove Pohorja, na vinograde Piramide, na strugo reke Drave in njene mostove ter majhne pike, ki so hitele po svojih vsakdanjih opravkih. Nad centrom Maribora je pilot spet obrnil in nas nad kanalom reke Drave odpeljal nazaj proti šoli, nad katero smo še enkrat zaokrožili in počasi pristali na šolskem igrišču.

Drug za drugim smo stopali iz helikopterja in se napotili k našim prijateljem, ki so nas že nestrpnostno čakali. Še nekaj časa smo ostali na igrišču, kjer smo ob živahnem klepetu spremljali potek športnega srečanja, na katerem so se pomerile nogometne ekipe NK Maribor, Policije MBII in reprezentance naše šole. Nekatere najbolj vnete navijačice in občudovalke nogometa pa so izkoristile priložnost in se fotografirale še z našim posebnim gostom Damirjem Pekičem, najboljšim igralcem NK Maribor Pivovarna Laško.

Medtem ko so lahko eni uživali ob gledanju nogometa, so se drugi podali v šolsko telovadnico, kjer jim je judoistka Petra Nareks predstavljala borilno veščino.

Aktivnosti so se še nadaljevale pozno popoldne. Ljudje, ki so se odločili, da bodo večer preživali v družbi policijskega orkestra in lepe glasbe, so se ob 19. uri zbrali v šolski telovadnici in prisluhnili nepozabnim in vedno lepim melodijam.

Preživali smo lep, zanimiv in poučen dan. Prepričana sem, da ga nikoli ne bom pozabila, še posebej pa ne vožnje s helikopterjem. Ta dogodek sodi med najlepše trenutke v mojem življenju. Vredni so, da si jih zapomnim in menim, da se je tudi ostalim ta polet močno vtisnil v spomin.

Mogoče bom kdaj doživela kaj lepšega in razburljivejšega in o tem tudi kdaj kaj napisala, a za zdaj sem zadovoljna s svojim doživetjem in me prav nič ne mikajo kakšne drugačne pustolovščine.

Eva Knuplež, 9.a

VELIKI INTERVJU

ZNANJE ODPIRA VRATA V SVET

Slavko Pregl, pisatelj in predsednik bralne značke, dobitnik pomembnih nagrad, kot so Levstikova, desetnica in večernica, avtor zgodb Geniji v kratkih hlačah, Geniji v dolgih hlačah, Srebro iz modre špilje, Usodni telefon, Odprava zelenega zmaja in mnogih drugih, nas je

obiskal v šoli in v novi športni dvorani spregovoril o sebi in svojem delu. Nihče se v njegovi družbi ni dolgočasil, saj je svoje pripovedovanje o literarni in življenjski poti podkrepil s humorjem, s hudomušnostjo, z življenjskimi resnicami in dobronamernimi nasveti.

Kakšni so bili vaši začetki?

» Moji življenjski začetki, začetki v šoli in pri pisateljstvu so bili zelo prijetni. Vsak začetek je sicer težak, a ko ga premagaš in se ozreš, spoznaš, da je bilo prijetno.«

Kdo prvi prebere knjigo, ki jo napišete?

» Knjigo, ki jo napišem, najprej preberem jaz, in če medtem pozabim, kdo jo je napisal, si rečem: »Glej, glej, kakšna dobra knjiga.« Sicer pa najprej dam prebrati knjigo svoji ženi, potem pa še kateremu uredniku. Upoštevam pa tista mnenja, ki se ujemajo z mojim.«

Ali tudi v osebnem življenju, tako kot v knjigah, zmorete marsikaj doseči s pomočjo humorja?

» Zelo se trudim marsikaj doseči s pomočjo humorja, vendar vedno to ne gre. Na papirju pa se s humorjem da vse urediti in zato to intenzivno počnem.«

Kaj vam pomenijo nagrade?

» Nagrada je prijetna potrditev tvojega dela. Tako spoznaš, da imajo tudi drugi dobro mnenje o tem, kar si napravil. To gotovo ni slabo za samozavest in ni slabo za to, kar potem počneš v prihodnje.«

Kako doživljate popularnost?

» Na šole me vabijo z vseh koncev Slovenije, tudi z zamejstva, in zelo mi je všeč, ko se srečujem z učenci. Ne mislim, da je to kakšna posebna popularnost, ampak meni je vedno ljubo srečati nove ljudi, nove prijatelje, se z njimi pogovarjati in izmenjevati poglede na svet. Na šole hodim tudi za to, da se kaj naučim in od mladih se zelo veliko naučim.«

Kakšni so vaši spomini na leta šolanja?

» Moji spomini na leta šolanja so najlepši. Vsa leta sem bil odličnjak. Šola mi ni nikoli predstavljala nobenih težav in zato nikoli nisem razumel sošolcev, ki so imeli inštrukcije. Za kazen pa sedaj plačujem inštrukcije svojima sinovoma.«

Kdo je najbolj zaslužen za vaše življenjske odločitve?

» Največ zaslug za svoje življenje imam sam.«

Kako vaše pisateljstvo sprejema vaša družina?

» Moja žena Barbara prva prebere, kar napišem, starejša dva otroka Sanja in Arjan prebereta vse, za mlajša dva sinova pa nisem prepričan, da poznata desetino naslovov mojih knjig.«

So vse vaše zgodbe nastale po resničnih dogodkih ali je dodano tudi kaj domišljije?

» Vse moje zgodbe izhajajo iz resničnih okoliščin, vsaki zgodbi pa dodam tudi kaj domišljije, bralec sam pa mora ugotoviti, kateri del zgodbe je izmišljen in kateri resničen.«

Katera vaša knjiga vam največ pomeni?

» Vedno si mislim, da je tista knjiga, ki sem jo pravkar končal, najboljša. Upam, da bo šlo tako tudi naprej. Bralci so pa največ priznanj dali knjigi Geniji v kratkih hlačah.«

Sporočilo za naše bralce.

»Najpomembnejše je, da ste mladi odgovorni do sebe, kar pomeni, da se usposabljate za svet, ki je danes precej kompliciran. Največ boste dosegli z znanjem, ki vam bo odpiralo pot v svet in vam vlivalo samozavest. Znanje bo izbrisalo vse razlike, ki so med velikimi in majhnimi narodi. Želim, da bi naša domovina, se pravi vi, imeli največ znanja in da bi bili najboljši na svetu.«

Novinarski krožek

ŠOLA NI ŠALA

Prvi september je moj rojstni dan.

Ta dan pomeni tudi začetek novega šolskega leta. Ponavadi se zgodaj zjutraj odpravim v šolo, kjer se ponovno srečam s svojimi sošolkami in sošolci.

Vsako leto se veselim tega dne, saj svoje vrstnike po daljših počitnicah že začnem pogrešati. Seveda ne bi imela nič proti, če bi nam počitnice podaljšali še za nekaj dni, pa vendar....

S šolskim življenjem so povezane ocene, redovalnice, učna snov, spraševanje, pisanje testov in ...

Vsak dan se odpirajo velika šolska vrata, zvonec nas opozarja na začetek in konec šolskih ur.

Učitelji začnejo kmalu spraševati in ocene kar padajo v redovalnice. Nekatere dobre, druge slabe.

Deklice rade klepetamo, se hihitamo, fantje pa govorijo o nogometu in drugih športih.

Da, življenje v šoli je lahko zelo zanimivo in pestro. Če ne verjamete, se nam pridružite v naših šolskih klopeh.

Samantha Herega, 7.a

Bilo je nekje v začetku meseca septembra pred mnogimi leti. Vse bolj se je približeval dan, ko bi naj prvič prestopila prag Osnovne šole Miklavž. To je čas, ko otrok prestopi iz obdobja brezskrbnega otroštva v obdobje, ko se počuti že kar odraslega, čeprav vsakdo ve, da je do odraslosti še dolga pot. Prvi dan me je do šole pospremila mama, saj takrat nisem imela pojma, kaj naj od šole sploh pričakujem. Nikoli ne bom pozabila teh prijetnih, a obenem prestrašenih občutij, ki so me prevzeli ob vstopu v 1. razred. Zelo sem bila vesela, ko sem spoznala sošolce, ki so se mi zdeli zelo v redu. Z njimi sem se izredno dobro razumela.

Ljudje pravijo, da prve nikoli ne pozabiš. Bodisi prve učiteljice bodisi prve ljubezni, ki jo doživiš v šoli. Jaz ne bom pozabila ne ene in ne druge.

Z učitelji sem se vedno dobro razumela, kar mi je vedno dajalo dober občutek. Vedno sem imela tudi dobre ocene, zato sem bila zadovoljna.

Prva štiri leta osnovne šole so šinila mimo mene kot blisk. Komaj je bil za mano prvi začetek, že sem prišla do druge polovice

šolanja. To je bil prestop v peti razred, ko sem dobila nove sošolke in sošolce. Pridružili so se nam učenci iz Podružnice Dobrovce. Hitro smo se ujeli in po nekaj mesecih smo postali nerazdružljiva sedemindvajseterica. Odlično smo se razumeli. Seveda je vmes prišlo tudi do majhnih prepirčkov, ki pa smo jih hitro razrešili.

Ne bom pozabila omeniti šolskih ljubezni, saj se tudi to dogaja. Mislim, da velika večina ve, o čem govorim. O simpatijah, ki jih srečaš na hodnikih, pa jo oziroma ga srečuješ vsak dan, a se ne naveličaš gledanja v njega ali v njo. Lahko pa se tudi zgodi, da se iz majhne simpatije razvije ljubezen. Bodisi enostranska ali obojestranska. Verjamem, da se je to dogodilo marsikomu. Tudi meni.

Prispeli smo do devetega razreda, ki je prelomnica. Pomeni prelom prijateljstva, vezi, šolskih ljubezni. To je čas, ko se mora vsakdo odločiti za svojo pot in vsakdo se napoti proti svojemu cilju, uspehu. Tudi jaz upam in verjamem, da bo vsem uspelo. Če smo skupaj uspeli priti tako daleč, ne vidim razloga, da ne bi prišli še dlje. Toda ne povsem do konca. Kajti ni nujno, da je konec vedno najslajši. Sploh ne. Obstajajo slajši, prijetnejši občutki. Toda ponavadi se jih sploh ne zavedamo, ko so tu, ob nas. Zavemo se jih šele takrat, ko so mimo. Seveda vseh teh sladkih, norih, prijetnih občutij ne morem spraviti na list papirja. Preveč jih je. Prelepi so. Verjamem, da vsi čutimo podobno.

Vsakemu »sovražniku« je treba pogledati v oči. Z vsakim izzivom se je treba spoprijeti. Poskusiti več možnosti. Čutiti. Ljubiti. Uživati. Včasih je treba preprosto živeti.

Eva Visinski, 9.a

SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV

8. aprila je v OŠ Miklavž potekalo 6. srečanje mladih raziskovalcev osnovnih in srednjih šol Podravja, ki ga je organiziral Regionalni center Zveze za tehnično kulturo Slovenije s sedežem v Mariboru.

Sodelovalo je 117 učencev iz osnovnih ter 40 dijakov srednjih šol. S pomočjo mentorjev so pripravili 68 raziskovalnih nalog. Raziskovali so 13 področij, in sicer: področje biologije, ekologije z varstvom okolja, ekonomije, etnologije, fizike in astronomije, geografije in turizma, kemije, matematike, psihologije, slovenskega jezika in književnosti, sociologije, zdravstva in zgodovine.

Srečanje se je začelo ob 9.30, ko je zbrane prijazno pozdravila in nagovorila ravnateljica šole, gospa Dušanka Mihalič Mali. Lepim mislim se je pridružil še gospod dr. Boris Aberšek, predsednik programskega sveta Regionalnega centra ZOTKS, pomočnik ravnatelja, gospod Zvone Trstenjak, pa je mlade raziskovalce in njihove mentorje seznanil še z organizacijskimi podatki.

Po uvodnih nagovorih so se tekmovalci napotili v učilnice, v jedilnici pa smo obsedeli le novinarji, ki smo pripravljali intervjuje za TV Miklavž. Kmalu smo se mladim raziskovalcem v učilnicah pridružili tudi mi, saj smo želeli videti, kako potekajo predstavitve raziskovalnih nalog.

Pred tričlanskimi komisijami so se potili mladi raziskovalci, ob njih pa tudi mentorji,

ki jim ni bilo vseeno, kako bodo naloge predstavljali njihovi učenci. Tudi strokovnjakom, ki so ocenjevali in vrednotili naloge, ni bilo lahko, saj so morali med najboljšimi izbrati najboljše. Kljub napetosti, ki je vladala v zraku, je bilo čutiti sproščenost, k temu pa so pripomogli dobra pripravljenost raziskovalcev in člani strokovnih komisij, ki so bili sicer precej radovedni, a tudi prijetni in prijazni sogovorniki. Svoje delo so zares opravili strokovno, dosledno in pravično.

Učenci, ki so predstavljali raziskovalne naloge, so pri svojem delu uporabljali različne pripomočke. Nekateri so imeli pripravljene plakate z raznimi napisi, slike, oblačila, ki so ustrezala predstavitvenim temam, skoraj vsi pa so dokazovali svoja spoznanja preko power pointove diaprojekcije. Da, krepko smo stopili v svet računalnika in težko si predstavljamo življenje brez njega. Kljub vsemu pa moramo priznati, da vsem računalniki le še niso čisto do konca sprali možganov. Na srečo!

Raziskovalne naloge so predstavljali tudi učenci naše šole. Blaž Petek, Luka Klemenčič in Milena Šprah so se s svojo mentorico, gospo Leandro Mernik, in somentorjem, gospodom Vinkom Šneiderjem, podali v svet čebel in izdelali nalogo z naslovom Čebela – leteči farmacevt.

Sara Švegl in Simona Čižić sta se vrnili v čas zgodovine in ob pomoči mentorice, gospe Stanke Pešec, opisali trpljenje Judov v 3.rajhu.

Saša Trafela in Sabina Mlakar pa sta skupaj z našo pedagoginjo, gospo Vesno Jelen Godunc, razmišljali o temi homoseksualnost.

Mi, ki smo se kar dobro počutili v vlogi novinarjev, smo potovali od učilnic do učilnic in spremljali potek dela, držali pesti za tega ali onega, seveda pa smo najbolj navijali za predstavnike naše šole.

Predstavitve raziskovalnih nalog se je bližala h koncu in kmalu smo zavili proti kuhinji, ki nas je privabljala z omamnim vonjem. Še tisti, ki prej niso bili lačni, so tokrat začutili željo po hrani. Kosilo je bilo zelo okusno. Pohvala kuharjem! Siti in z zapiski v rokah smo se odpravili v računalniško učilnico, kjer smo poskušali čim bolj nazorno opisati dogajanje v šoli. Drugi so se medtem podali na sprehod okoli šole in uživali v svežem miklavškem zraku.

Sledil je odhod v športno dvorano. Najprej smo prisluhnili nagovoru gospoda župana Lea Kremžarja, nato pa se je prikazala Pika, ki je napovedala začetek kulturnega programa. Prava, stara, Pika je zbolela, zato je na oder poslala svoji dvojnici, ki sta nalogo dobro opravili.

Pred nami so se najprej pojavili pevci s svojo zborovodkinjo, gospo Nušo Vajs, nato pa učenci iz Podružnice Dobrovce, ki so predstavili ljudske običaje. Zanimivo in prisrčno. Vsem so se prikupili. Tudi organizatorjem srečanja, ki so jih povabili na nastop v Mursko Soboto, kjer bo potekalo srečanje na državni ravni.

Na koncu so za prijetno razpoloženje poskrbele še Špeline »poverdenserke«.

Ob napovedi, da sledi objava rezultatov, je marsikomu vztrepetalo srce in pritisk je narasel do neverjetne višine. Vrstila so se vprašanja, ugibanja, negotovost, kako tudi

ne. Vsakdo si je želel zmage ali vsaj dobre uvrstitve.

Le redkokdo je ostal ravnodušen ob tem, ko je med zmagovalci zaslišal svoje ime, zato so sledili vzkliki navdušenja, zmagoslavja, veselja in sreče. Tudi naši mladi raziskovalci so se veselili uspehov. Blaž, ki je sicer nastopal tudi v vlogi kamermana, je od sreče, ker je z Lukom in Mileno osvojil prvo mesto in uvrstitev na državno tekmovanje, izpustil kamero in od sreče glasno zavriskal, da je odmevalo po vsej dvorani. Pravzaprav smo ga z močnim aplavzom spodbujali še mi, gledalci.

Tudi Sara in Simona nista mogli skrivati veselja, ko sta zaslišali, da je prvo mesto njuno, kakor tudi udeležba na državnem tekmovanju.

Slavili sta pa tudi Sabina in Saša, ki sta si na področju psihologije, kjer je bilo predstavljenih največ nalog, priborili odlično četrto mesto.

Dan se je prevesil v lepo popoldne. Mladi raziskovalci so s svojimi mentorji zapuščali telovadnico in šolo. Za njimi je bilo naporno večmesečno iskanje novih spoznanj, poti, brskanja po literaturi, obdelala zbranih podatkih, tipanje za neznanim, novim..., da so slednjič našli to, kar so želeli in da so svoja odkritja lahko predstavili tudi širšemu občinstvu.

Ob delu so postajali bogatejši za vrsto novih znanj, mi pa smo veseli, da so jih delili z nami.

Novinarski krožek

(Eva Knuplež, Mirjam Štrucl Rojko, Eva Visinski, Mojca Kolarič, Marina Valenta, Ana Polše, Alen Rajšp, Tjaša Zajšek)

V HIŠI EKSPERIMENTOV

Nekega lepega sončnega jutra smo se odpravili v Ljubljano, da bi si ogledali hišo eksperimentov.

Po več urah vožnje z avtobusom smo učenci prispeli v Ljubljano. Ker med potjo nismo imeli postankov, smo takoj pojedli malico, ki so jo za nas pripravili v šoli.

Učitelji so se odločili, da bodo v hišo eksperimentov najprej odšli učenci 7.a razreda, ostali sedmošolci pa si bodo medtem ogledali stari del Ljubljane.

Po nekajminutnem sprehodu smo prispeli do cilja – do hiše eksperimentov. Najprej smo odložili vetrovke in nahrbtnike, nato pa so nas vodiči razdelili v tri skupine. Z mojo skupino smo si najprej ogledali zgornje nadstropje, kjer smo lahko vozili majhne avtomobile na daljinsko vodenje, poslušali različne govore, ki obstajajo v naši Sloveniji.

Kmalu smo se znašli v pritličju, kjer so nas oblekli v milne mehurčke. Gledali smo lahko, kako gorijo razne snovi... Zatem smo odšli v klet, v prostor z največ eksperimenti. Opazovali smo razne trike za oči, poskušali dobiti diamant, ki je vedno ušel.

Moj najljubši eksperiment je bila postelja z žebli, na katerih si lahko ležal.

Na koncu smo odšli na ogled stare Ljubljane. Najprej smo se ustavili ob Prešernovem spomeniku, kjer je nekdo malo preveč spil in bil zelo vesel. Ogledali smo si še Tromostovje in Rotovž ter nekaj zgradb, katerih imena pa sem pozabil.

Po ogledu smo se zbrali pri avtobusu in se odpeljali proti domu. Med potjo smo se

ustavili še v McDonaldsu, kjer smo se najedli.

Po dolgi in zaspani vožnji smo se končno vrnili domov. Čeprav je bilo v Ljubljani lepo, je doma vseeno najlepše. Kljub temu upam, da bo še veliko takih naravoslovnih dni.

Blaž Petovar, 7.a

V RAČUNALNIŠKI UČILNICI

V računalniški učilnici mi je bilo lepo, ker sem lahko namesto svinčnika in zvezka uporabljal računalnik. Najprej sem bil na internetu. Iskal sem podatke o živalih. Nato sem spoznal, kako preko računalnika pošiljam pošto.

*Andraž Kralj, 3.a, literarni krožek
PODRUŽNICA DOBROVCE*

KOSTANJEV PIKNIK

Lepega jesenskega dne smo se zbrali na šolskem dvorišču. Prijazen gospod hišnik nam je pekel kostanje. Nekatere mame so spekle pecivo. V likovnih delavnicah smo barvali na kamenje in izdelovali rože iz ličja. S starši smo igrali med dvema ognjema in nogomet. Jedli smo kostanje, pecivo in sladkarije. Ko se je stemnilo, smo se s starši vrnili domov.

*Nuša Ladič, 3.a, literarni krožek
PODRUŽNICA DOBROVCE*

VTISI IZ ŠOLE V NARAVI

Bilo je ponedeljkovo jutro. Mama me je pripeljala pred šolo, kjer so me že nestrpno čakali sošolci. Tega dne naj bi se začela šola v naravi. Kmalu smo odnesli torbe na avtobus, sedli na udobne sedeže in se odpeljali proti domu Trilobit.

Vožnja je bila dolgačasna in po dveh urah smo končno prispeli. Vsak je vzel svojo torbo in odpešal proti domu, kjer so nas razporedili po sobah.

Hitro je napočil večer, a mi smo kljub utrujenosti še vedno zganjali norčije in tako zlomili metlo. Po nočnem razgrajanju smo vendarle zaspali in naši spremljevalci so si oddahnili.

Naslednjega dne smo morali iti na dolg pohod. Po prvem kilometru navkreber sem že začel tarnati, da sem utrujen. Sedel sem vsakih nekaj metrov in po dolgem mučenju prispel v dom. Kar ulegel sem se na posteljo in se odpovedal celo večerji. Nisem pa bil preutrujen za nočno razgrajanje. Vso noč smo se pogovarjali in smejali, zjutraj pa nismo hoteli vstati in zato so nas prebujali kar z vodo.

Po zajtrku smo imeli športne aktivnosti, veslali smo s kanuji, plezali po umetno zgrajeni steni ali pa se učili žonglirati. Po dejavnostih smo izvedeli tudi za načrt dela, ki ga bomo izvajali v naslednjem dnevu.

Tako smo dan začeli tudi z iskanjem fosilov, šli smo k ribniku, kjer smo lovili žabe in razne druge žuželke, ki živijo v vodi.

Dnevi, ki smo jih preživljali v šoli v naravi, so hitro minevali in prišlo je slovo. Žalostni smo se odpravili proti avtobusu in se

prepustili vožnji, ki se mi je zdela še dolgočasnejša kot tista, ki nas je vodila proti Trilobitu.

Prispeli smo domov, kjer so nas že nestrpno čakali starši. Seveda so vsi z zanimanjem prisluhniti pripovedim o dogodivščinah, ki so se nam pripetile v šoli v naravi.

Matej Mayer, 8.a

PUSTNI TOREK

Pust je čas, ko pustne šeme odganjajo zimo in kličejo pomlad. Takrat si odrasli in otroci nadenemo pustne maske in si zakrijemo obraz, oblečemo pa se lahko v najrazličnejša oblačila.

Tudi v šoli je navada, da po svoje, pustno, preživimo pustni torek.

Bližal se je pust, a še vedno nisem vedel, v kaj bi se našemil. V ponedeljek, pred pustom, mi je v glavo šinila dobra ideja. Odločil sem se, da bom Arafat. Pojavila pa se je druga težava. Nisem vedel, kje naj dobim obleko.

Babica je našla primerno obleko zame. In končno. Vse je bilo pripravljeno. Že zgodaj zjutraj sem se zbudil in takoj sem se začel maskirati. Ob 8.05 sem šel na avtobus. Vsi so me občudovali. Bil sem zelo zadovoljen s svojo masko.

Ko sem prišel v šolo, me nihče ni prepoznal, izdajali so me pa copati. Bližala se je deseta ura in mi smo se odpravili na povorko.

Bilo nas je zelo veliko. Zbrali smo se pred šolo, z nami pa so bili tudi učitelji, eni maskirani, drugi brez mask. Šli smo po miklavških ulicah. Bili smo različno maskirani in vsaka maska je bila po svoje zelo zanimiva, zato smo zbujali precej pozornosti in marsikdo nas je z veseljem pogledal. Pot ni bila preveč naporna, tako da nam je ostalo še kar nekaj moči za popoldanski pohod po vasi. Pustna povorka se je zaključila pri šoli.

Tudi drugo leto se bom udeležil povorke, saj mi je ostal lep spomin nanjo. Po tem smo lahko odšli domov, a jaz nisem šel. S prijateljem Markom in s svojim bratom Timijem smo se še malo podali od hiše do hiše, kot se pač za pustni čas spodobi.

Denis Kos, 8.b

PUST

V torek je bil pust. Zbrali smo se v razredu. Najprej smo se pogovarjali o pustu, potem smo prepevali pustne pesmi. Po malici smo se sprehajali po vasi. Jaz sem bila pikapolonica, učiteljice pa čarovnice. Ustavili smo se pri gospe Mariji Pečnik. Pogostila nas je z bonboni. Potem smo se ustavili v gostilni Živko. Postregli so nam pijačo in slano pecivo. Ko smo se vrnili v šolo, smo se igrali. Pustni torek mi je bil zelo všeč, saj sem lahko počela norčije.

**Maša Patafta, 3. a, literarni krožek
PODRUŽNICA DOBROVCE**

ŠPORTNI DOGODKI

KLINTON BOZGO

Klinton Bozgo, nekdanji nogometaš NK Maribor, sedaj član avstrijske druge lige, je na nogometnem turnirju z naslovom Rad igram nogomet, ki so ga organizirali v naši novi športni dvorani, izvedel začetni udarec, mnoge navijače pa še razveselil z avtogramom.

Kakšna se vam zdijo takšna srečanja?

Takšna srečanja se mi zdijo zelo pozitivna, zelo dobra. Dobro je, da se mladi ukvarjajo s športom, z nogometom.

Kakšni so bili vaši začetki?

Star sem bil okrog šest let, ko sem začel igrati nogomet na dvorišču. Če hočeš igrati nogomet, ga moraš imeti najprej rad in imeti tudi nekaj talenta za ta šport.

Kje zdaj igrate?

Zdaj igram v Avstriji. Če bom zdrav, upam, da bom tu igral še nekaj let.

Kateri je vaš največji dosežek?

Bil sem trikrat najboljši strelec lige, največji dosežek pa je igranje v ligi prvakov.

Kako pa vaše delo spremlja vaša družina?

Zelo pozitivno. Zelo mi pomagajo. Brez družine ne bi bil tako uspešen.

Bodo šli otroci po vaših poteh?

To je odvisno od samega otroka. Če se sam odloči za nogomet, bo pač nogometaš.

Kaj bi svetovali mladim igralcem?

Igralci naj poslušajo trenerje in svojo družino. Združevati morajo šolo in nogomet, pomembno je, da je na prvem mestu šola.

Novinarski krožek

ŠPORTNI DAN

Vstala sem ob 7.00. Ob 8.00 sva se s prijateljico Nives odpeljali s kolesi proti šoli, seveda po bližnjici skozi gozd.

Ko sva se pripeljali pred šolo, sva srečali tudi ostale sošolke, s katerimi sva se pogovarjali in se kasneje tudi z njimi vozili. Čez približno pol ure smo se učenci od 5. do 9. razreda odpeljali s kolesi izpred šole.

Najprej smo se vozili ob kanalu, kjer vožnja ni bila najbolj prijetna, saj je bila pot zelo blatna in smo se tako lahko hitro umazali. Kmalu smo s te poti zavili na manj prometno cesto, kjer je bila vožnja nekoliko lažja in prijetnejša. Brez blata.

Vožnja s kolesi je hitro minila in prispeli smo na cilj. Ustavili smo se na letališču v Skokah, kjer smo najprej pojedli malico, nato pa se preizkusili v športnih igrah. Deklice smo izkoristile ta dan tudi za smeh in pogovor o, za nas, pomembnih stvareh.

Čez nekaj časa smo zaslišali učitelje, ki so nas opozarjali, da je čas za odhod proti šoli. Ponovno smo sedli na svoje konjičke in se odpeljali z letališča.

Športni dan je bil res super.

Rebeka Pirš, 7.a

POT DO USPEHA NI LAHKA

26. april je bil v naši šoli poseben dan, pa ne le zaradi vročega sonca, ki nas je obsijalo s svojimi vročimi žarki, temveč zaradi dogajanja v šoli. Tega dne so nas namreč s svojim obiskom razveselili vrhunski športniki, tokrat v uniformah slovenske policije, Petra Nareks, nosilka štirih medalj z evropskega prvenstva v judu, Robert Kranjec, ki prisega na smučarske skoke in se lahko pohvali z

olimpijsko medaljo, ter Blaž Medvešek, plavalec, ki je ponosen na naslov evropskega prvaka in na osvojen 8. mesto na olimpijskih igrah.

Ste vrhunski športniki, danes pa ste nas v šoli obiskali v policijskih uniformah. Kako se počutite v Miklavžu?

PETRA: »Zaposlena sem na policiji, na oddelku vrhunskih športnikov, tako kot moja oba kolega, Robi in Blaž. Zelo sem se razveselila vašega povabila in danes sem prijetno presenečena, saj sem v lepi šoli z lepim okoljem. Lepo ste nas sprejeli, vsi ste prijazni z nami.«

ROBERT: »Tudi jaz sodim med tiste, ki so zaposleni na policiji. Vidim, da imate lepo šolo z lepo okolico, tudi učilnice so zelo lepe in v njih sem se zelo dobro počutil.«

BLAŽ: »Šola mi je zelo všeč in tudi jaz bil vesel vašega povabila.«

Kakšni so bili vaši športni začetki, poti in uspehi?

PETRA: »Že dokaj mlada sem se seznanila s tem borišnim športom. Pot ni bila lahka, veliko je bilo odrekovanja. Če bi še enkrat izbrala, bi izbrala ta šport.«

ROBERT: »Najprej sem treniral vaterpolo, a mi ta šport ni bil všeč, ker me je v vodi zeblo. Nato sem se odločil za smučarske skoke, kar je bilo tudi cenovno ugodnejše za mojo družino. Trudil sem se, saj sem hotel dokazati, da zmorem dosegati uspehe.«

BLAŽ: »Začetni treningi so bili bolj redki, nato pa so postali pogostejši.«

Kako doživljate svoje uspehe in kako poraze?

PETRA: »Vsi radi doživljamo uspehe, a tudi porazi so sestavni del vsake športne zgodbe, podobno, kot je življenje, ki je tudi sestavljeno iz vzponov in padcev. Mislim, da poraženec ni tisti, ki izgubi, ampak tisti, ki se preda. Iz vsake napake ali iz vsakega poraza se moraš nekaj naučiti in nadaljevati tam, kjer si začel ter poskusiti na naslednji tekmi, da bo boljše in ne slabše, da ne boš storil iste napake.«

ROBERT: »Naš šport je zelo poseben. So vzponi in padci. V enem mesecu se lahko spreminja. Ko si na vrhuncu, je tega vesel vsak športnik, ko pa padeš, je pa težko, vsaj zame. Težko mi je, ker vem, da sem se trudil, da bi bil najboljši. Ti padci so podobni padcem v življenju, v šoli in jih je treba preboleti, se jim prilagoditi. V tistem trenutku moraš biti zadovoljen s tem, kar je, vedno moraš razmišljati čim bolj pozitivno.«

BLAŽ: »Treba je poznati vzroke za uspehe in neuspehe. Pomembno je, da ob doseženem uspehu veš, kako si ga dosegel, ob neuspehu pa tudi, da spoznaš, katere napake si naredil, da jih v prihodnje več ne bi ponavljal.«

Kdo vas pri vaših športih najbolj spodbuja?

PETRA: »Brez podpore članov družine mi ne bi uspelo. Ves čas me spodbujajo, mi stojijo ob strani in mi dajejo nek zagon. Ko

mi ne gre vse po načrtu, so ob meni in me tolažijo.«

ROBERT: »Mami, trener.«

BLAŽ: »Družina, prijatelji, trenerji.«

*Novinarski krožek
(Alen Rajšp, Barbara Horvat, Nadja
Jurančič, Tjaša Zajšek)*

SKRB ZA OKOLJE

NAŠ GOZD

V Dobrovcah je onesnažen gozd. Da bi v soncu zaživel, bi ob robu gozda postavil smetnjake. Ob gozdnih poteh bi morali biti koši. Na vidna mesta bi izobesil plakate z napisom GOZD JE NAŠE BOGASTVO. Če tega ne bomo naredili, bo naš gozd ostal umazan.

Andraž Kralj, 3.a

Žalostno mesto v našem kraju je gozd. Lahko bi ga očistili s čistilno akcijo. Na opozorilne table bi napisali: »NE ODLAGAJ SMETI!«

Tadej Bogovič, 3.a

V gozdu je zelo veliko odpadkov. Da ne bi ljudje onesnaževali gozda, bi postavili opozorilne table z napisom PREPOVEDANO ODLAGANJE SMETI. Ljudje bi morali to opozorilo upoštevati, drugače bo naš planet postal eno veliko odlagališče smeti. Tega pa si res ne želim.

Mateja Horvat, 3.a

V našem kraju je zelo onesnažen gozd. Organizirati bi morali čistilno akcijo in očistili gozd. Izobesili bi piktograme, ob gozdnih poteh postavili koše za smeti. Posekali bolna drevesa in posadili mlada. In naš gozd bi bil spet lep.

Nejc Klemenčič, 3.a

Žalostna točka v Dobrovcah je gozd. V njem je polno pločevine in drugih odpadkov. Smeti bi lahko odstranili, postavili opozorilne table, naredili eko koše in ob sprehajalnih poteh postavili klopi. S starši bi organizirali čistilno akcijo.

Dejan Bogovič, 3.a

Želim si, da bi se v našem gozdu lahko otroci varno skrivali, se lovili in igrali razne igre.

Ana Poštrak, 3.a

RAZMIŠLJANJE UČENCEV 2.A OB DNEVU ZEMLJE

22. april je posvečen Zemlji. Človek lahko živi samo na planetu Zemlja. Varčevati moramo z vodo, saj jo potrebujemo za življenje. Na Zemlji živijo tudi živali. Na Zemlji raste tudi človekova hrana. Odpadke dajemo v kesone, seveda jih moramo ločevati. Tudi jaz skrbim za čisto okolje.

Matija Pečnik

Našo Zemljo moramo imeti radi. Naša Zemlja mora biti lepa. Želimo, da bi se več vozili z avtobusi in manj z avtomobili.

Nik Premzl

Zemljo moramo zelo čuvati. Ne smemo je tako onesnaževati. V naravo ne smemo odlagati olj in drugih smeti. Gozd čisti zrak.

Zemlja bi bila rada čista. Zato čistimo gozd in naravo tudi otroci. Odrasli, pomagajte nam.

Ajda Plohl

Zemljo moramo čuvati. Želimo si, da bi imeli čist zrak. Zaradi dima in plina iz tovarn in vozil je zrak zelo umazan. Odpadke moram zbirati ločeno.

Aljaž Jager

22.4. je Dan Zemlje. Zemljo okužimo s smetmi. Postaja zelo umazana. Hočemo lepo okolje. Odpadkov je veliko. Hočemo čisto vodo, da bodo v njej lahko plavale ribe. Več se moramo voziti s kolesi. Varčevati moramo z vodo. Jaz ne mečem papirčkov po tleh. Tudi rastline in živali lahko zbolijo zaradi umazane narave. Za vse smo krivi ljudje.

Ines Lesjak

VESELIMO SE TRENUTKOV V NARAVI IN UŽIVAMO V NJENIH LEPOTAH

Sonce kuka skozi veje. Trava je zelena. Alen se vozi s kolesom.

Urška Ploj

Sonce se je prebudilo in nas greje. Muca je dobila mladičke. Aleš je šel v šolo in se uči.

Timotaj Kos

Moj dedek ima oslička. Ime mu je Pubi. Rad je travo in suh kruh. Je priden, a včasih trmast. Strah ga je dežja.

Tim Gojčič

Zajček se hrani s travo, regratom in korenčkom. Vidimo ga v gozdu in na polju.

Aljoša Munda

Veverica je rjave barve. Živi v gozdu. Na ušesih ima čopke. Hrani se z žirom, lešniki in orehi. Ima dolg rep. Skače daleč z veje na vejo. Skoti do 4 mladiče. Je zelo plašna.

Nika Braznik

RAZMIŠLJANJE O SEBI

MOJA DRUŽINA

V naši družini smo štirje člani. Najprej bom povedala nekaj besed o sebi, nato pa še o ostalih.

Pravkar sem bila stara deset let. Obiskujem tretji razred OŠ. V šolo hodim zelo rada, samo matematike ne maram preveč. V prostem času obiskujem plesno šolo Natke Geržina. Kmalu bom nastopala na televiziji. Od vsega najraje plešem. Ob popoldnevih se zelo rada igram s prijateljicami. Takrat kolesarimo ali pa se igramo z barbicami.

Imam še starejšega brata, ki obiskuje peti razred. Luka me včasih zelo jezi. Velikokrat se skregava, toda potem se imava spet rada.

Moji mami je ime Mateja. Po poklicu je turistični tehnik, vendar ima sedaj svojo optiko, kjer tudi sama dela. Zelo dobro kuha in skrbi za naju z bratom.

Očetu je ime Giovanni. Je gradbeni tehnik. Kadar se vozimo z avtomobilom, nam vedno kaže razne zgradbe, na katerih je delal.

Ko smo skupaj, se radi rolamo, hodimo na Pohorje in smučamo.

Kot družina se trudimo, da se med seboj spoštujemo in se imamo radi. Svojo družino imam rada in je ne bi nikoli zamenjala.

Larissa Ana BOSO, 3.d

KDO SEM JAZ

Rada rišem in barvam. Rada imam igrice na računalniku. Moja najljubša barva je zelena. Moja barva oči je rjava. Imam dolge lase in nosim čop.

Mia Sinovec, 1.c

Sem Aljaž. Imam modre oči, rjave lase in nosim modra očala. Rad gledam televizijo, rišem in pomagam atiju ter mami. Rad bi postal pilot. Hodim v 1.c razred.

Aljaž Verbek, 1.c

Imam blontne dolge lase. Najraje se igram in hodim v šolo. Ko bom velika, bom veterinarica. Rada imam pomlad. Moja najljubša barva je modra.

Zoya Tisaj, 1.c

NAŠI STARŠI

Mama je ena sama. Če ne bi bilo mam, tudi nas, otrok, ne bi bilo na svetu. Moramo jih spoštovati, ubogati, ker so one naše največje srce in mi smo njihovo sonce.

Moja mama je zelo prijazna. Včasih me pa trudi skrega, ker sem poreden. Lepo mi je, ko mi pomežikne s svojimi rjavimi očmi. Če gre v mesto, šolo ali pa kam drugam, si svoje rdeče lase spne z gumico ali s »špango«. Je visoke postave, ime ji je Jožica. Zelo rada ima muce, tigre, leve,

hrčke in še druge ljubke živali. Najraje pa ima mene, mojo sestro Anjo in atija Rudija. Po poklicu je vrtnarka in dobro obvlada delo z rožami. Včasih prinese kakšne rože tudi domov. Najbolj pa sem zadovoljen zaradi njenega kuhanja in pečenja. Hrana, ki jo pripravi, je najboljša hrana na svetu. Upam, da so vse mame tako dobre kot moja in da nihče ne bo nikoli zapustil svoje matere, saj je mama le ena.

Rudi Kojzek, 5.b

Moja mama ima bolj temne lase. Rada mi bere pravljice. Doma pomiva posodo, lika, kuha in sesa prah. Rada ima kavo. Po poklicu je natakaraica. Mamico imam rada.

Sara Tomič, 1.c

Moja mama ima pramena in ni velika in ne majhna. Najraje igra računalnik in bere romane. Je skoraj vedno nasmejana. Najraje je kislo zelje in fižol. Rada pije domače vino, ampak po šestih kozarcih je vinjena, zato ne pije veliko. Stara je 37 let, se ne šminka in nosi čop. Govoriti zna hrvaško in slovensko. Oblači se v hlače in nosi majice. Ne mara nakita. Jezna je, ko ji nagajam, tečnarim ali pa, ko Nives česa ne ve. Po horoskopu je riba. Ima zelene oči, majhen nos in rdeča lica. Svojo mamo Ireno imam zelo, zelo rad.

**Andraž Kralj, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE**

Moja mama ima svetle lase in modre oči. Rada se šminka. Ko lika, je jezna. Ime ji je

Bernarda in je stara 33 let. Po horoskopu je tehničarica. Rada je solato z morskimi sadeži, sadje in zelenjavo. Zelo rada pomiva posodo, hodi v službo, na fitnes in pleše. Vedno je oblečena po modi.

**Doroteja Zagoranski, 3. a
PODRUŽNICA DOBROVCE**

Moji mami je ime Suzana. Stara je 37 let. Ima rjave oči in temno rjave lase. Rada se liči in parfumira. Nosi verižico in nekaj nakita. Po horoskopu je lev. Rojstni dan ima julija. Rada je solato, špinačo, krompir, zelje in meso. Je zelo prijazna, delovna, včasih tudi stroga. V prostem času se igra z menoj, kolesari, pripravlja kosilo. Rada pije belo vino in kavo. Njena najljubša žival je kuža.

**Tadej Bogovič, 3. a
PODRUŽNICA DOBROVCE**

Moji mami je ime Mojca. Oči ima zelene, lase pa svetlo rjave. Po horoskopu je dvojček. Stara je 38 let. Oblači se v svetla oblačila. V prostem času bere, se uči in dela na računalnik. Rada je čufte in špinačo, pije pa kavo, sok in čaj. Hodi v disko in kino. Je prijazna mama, ki rada dela na vrtu in lika.

**Jure Nikačevič, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE**

Moji mami je ime Tatjana in ima zelene oči. Rada nosi nakit. Po horoskopu je strelka. Vesela je, če ji prinesem nakit. Žalostna je,

ko gleda žalostne filme. Razjezi se, če jo motim pri branju. Imam jo zelo rada.

***Tjaša Podlesnik, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE***

MOJ OČE

Ime mu je Sašo. Ima rjave oči, lase pa črne. V prostem času počiva ali gleda televizijo. Po poklicu je policist. Je močan. Rad je meso in testenine. Z menoj se rad igra in mi pomaga pri domači nalogi. Imam ga rada.

***Ana Poštrak, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE***

Mojemu očetu je ime Vlastimir. Dela na Zavarovalnici Maribor. Oblači se v kavbojke. Rad je čufte, špagete in solato. Z menoj vadi poštrevanko in se uči. Je lepega videza in se parfumira.

***Jura Nikačevič, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE***

Mojemu očetu je ime Danilo. Hitro teka in zaspi. Oblači se v kavbojke in trenirke. Rad je špagete bolonez, kračo, vampe in kotle. V prostem času se ukvarja z menoj in s športi. Zjutraj dolgo spi. Po televiziji gleda nogomet, rokomet, akcijske in romantične filme. Je prijazen in dela red v hiši.

***Nejc Klemenčič, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE***

Mojemu očetu je ime Matjaž. Po poklicu je živinozdravnik. Ima črne lase, rjave oči in nosi očala. Oblači se v kavbojke in puloverje. V prostem času rad spi, gleda televizijo, kuha in mi pomaga pri šolskem delu. Po televiziji gleda oddaje, filme. Bere revijo Viva in Avto magazin. Je vse, kar je na jedilniku. Vesela sem takrat, ko mi reče, da me ima rad.

***Živa Sagadin, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE***

Moj oče me ima rad. V prostem času si vzame čas zame in za brata. Ime mu je

Igor. Veliko se giba v naravi in se ukvarja s športi. Posluša divjo glasbo in divje pleše. Bere revije o modi in gleda poročila.

***Doroteja Zagoranski, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE***

MOJA PRVA VOŽNJA S ŠTIRIKOLESNIKOM

Počitnice. Lep, topel popoldanski dan. S prijateljico sva se odločili, da se greva sprehajat.

Ker je bilo zelo vroče, sva zavili v naš gozd. Nekaj časa sva hodili, se pogovarjali in se smejali. Kmalu sva zaslišali glasove. Utihnili sva in se skrili za drevo. Prepoznali sva svoje prijatelje. Ker naju niso opazili, sva to izkoristili in jih prestrašili. Vsi trije so obnemeli, midve pa sva planili v gromozanski smeh. Kmalu sva se umirili in se z njimi začeli pogovarjati. Prijateljica se je posvetila Maticu, jaz pa sem šla k Janu ter sedla na njegov štirikolesnik.

Jan je preizkušal moj pogum in me vprašal, če bi poskusila voziti to težko stvar na štirih kolesih. Zaupal mi je ključke in razlagal, kako je treba prižgati motor, kako ... Vsa stvar se mi je zdela precej zakomplicirana. A če sem že dokazovala svojo hrabrost, sedaj ne smem odnehati.

Po nekoliko poskusih mi je uspelo. »Kaj pa zdaj?« so bile prve besede, ki so se zaslišale ob prižganem motorju. Jan se je začel glasno smejati, jaz pa sem jezna speljala. Prestrašen me je ujel še v zadnjem

trenutku, me prijel okoli pasu in me najbrž hotel obdržati na istem mestu. Še danes ne vem, kaj mi je bilo. Začela sem voziti in voziti.

Lahko se pohvalim, da mi je šlo kar dobro in vse bi bilo v redu, če bi bila cesta le ravna, tako pa se je pred menoj pojavil oster ovinek z drevesi na obeh straneh. Jan je znova razlagal, kako naj ravnam. Sprva ga nisem najbolje razumela, a kmalu mi je postalo jasno, še posebno takrat, ko sem spoznala, da sem uspešno zvozila ovinek. »Super!« je zaklical Jan in me objel. Bila sem presenečena, a srečna, da nisem ničesar poškodovala, saj sem včasih res nerodna.

Vrnila sva se k prijateljem in vsi so se čudili, kje sva bila toliko časa. »Jan, menda ne boš rekel, da sta šla srne loviti,« je rekel Matic, ki je že bil jezen, saj bi že moral biti doma. Jan se je samo zasmejal in povedal: »Tanč je full voznica. Lahko bi premagala celo Rossija.« (Valentino Rossi je dirkač in vozi motor.) Bila sem zelo ponosna nase in na ta njegov stavek.

S prijateljico sva se vračali domov. Navdušena sem ji pripovedovala o svoji dogodivščini s štirikolesnikom in prijaznim učiteljem. Še sedaj sem hvaležna Janu, da mi je zaupal svojo železno zver. Atija »gnjavim«, da mi naj kupi takšen štirikolesnik. Upam, da mi bo zaradi Janovih priporočil to uspelo.

Tanja Posavec, 8.b

UMAZANCI

V deželi Umazaniji žive bakterije,
ki se vedno vesele.
Noben ne pozna čistil in mil.
Ponoči nihče ne spi,
zato bakterije zabavajo se.
Zelo radi blato jedo in svinjak obiskujejo.
Nekega dne pa Pepe zakliče:
»Gremo, fantje, gremo si črve iskat!«

Živa Sagadin, 3.a

UMAZANCI

Umazanci ne poznajo olike,
še muca je kot črna štruca,
črna muca je kot bela štruca in
zaradi smeti nič ne diši.

Andraž Kralj, 3.a

DEŽELA UMAZANIJA

Umazanci so umazani in brez olike.
Ne vedo, kaj je čistilo Trim
in mislijo, da je to Rim.
Spijo v posteljah iz blata.
Zjutraj se zbudijo
in bakterije gostijo.
Namesto zelenjave
jedo blatne trave.

Dejan Bogovič, 3.a

UMAZANIJA

V Umazaniji je vse grdo.
Otroci si po nosu vrtajo in se v blatu valjajo.
V postelji smrčijo
in si zjutraj zob ne umivajo.
V šoli fige kažejo in učiteljci nagajajo.
Umažejo vse, kar vidijo.
Jedo gnila jabolka, hruške in ščurke.

Nuša Ladič, 3.a

LESK V OČEH

Ah, te moje oči. Lesk v njih je tokrat
izginil. Zaradi skrite bolečine so bolele.

Le kdo je kriv za to?
Morda prehlad ali kakšen vetrič mlad.
Ah, te moje oči.

Vidijo, kar želim videti.
Brez njih bi bil moj svet temačen,
skrivnost in neviden.
Nihče pa ne ve, kaj gledajo.
Naj ostane skrivnost.
Ah, te moje oči. Srečna sem, da jih imam.

Nives Španinger 7.a /9

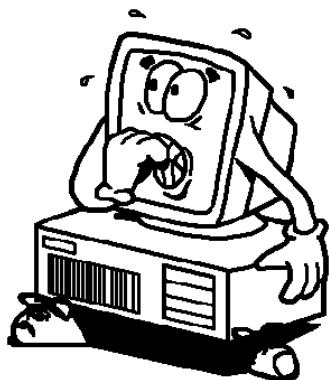
RAČUNALNIK

Ko računalnik bedi, se vse smeji,
ko ga kaj teži, pa zakriči.

Včasih Peter se jezi,
ker ga igrice teži.

Ko pa Petru prekipi,
zakriči: »Zverina ti!«

Andraž Kralj, 3.a

RAČUNALNIK

Računalnik rad bedi
in se z nami veseli.

Miška zaspano smrči,
računalnik pa ne ve,
koliko je trikrat dve.

Obupano zakriči,
miška se nenadoma zbudi
in jezno na delo hiti.

Računalnik zdaj ve,
koliko je trikrat dve
in zdaj pametno govori
do konca svojih dni.

Dejan Bogovič, 3.a

RAČUNALNIK

Vriska, piska, ko mu dobro ni,
en, dva, tri, popravi vse,
kar mu všeč ni.

Ko Živa pride,
z njo družbo deli
in takoj napne oči.

Doroteja Zagoranski, 3.a

SLOVO OD TOLARJA

Slovenija v Evropski uniji ždi,
na evre se navajamo že vsi.

Avstrijci, Italijani, Španci,
vsi so že evroposlanci.

Trubar na evru bo sijal,
čeprav bi raje tolarje zbral.

Z evri bodo plačevali vsi,
za tolar nobenega ne skrbi.

En cent bron barve bo,
na njem bo knežji kamen slavil.

Sedaj nam v denarnici evri ležijo,
s tolarji plačevati nam ne pustijo.

Martin Senčar, 7.b

PISMO BOŽIČKU

Dobrovce, 14.12.2005

Dragi Božiček!

Vem, da nate čaka mnogo otrok in tudi
vem, da name ne boš pozabil.

Mnogo dni in let sem te čakala. Bila sem
pridna in pomagala
sem mami in očku.
Tudi z Lučem, s
svojim bratom, sem
se igrala.

Ko pridem iz šole,
najprej naredim
domačo nalogo.

Zvečer berem in potem zaspim. Kot vidiš, počnem veliko stvari. Hodim tudi k plesnim in tekvadoju. Želim si, da ne bi divjale vojne. Želim si, da mi prineseš nekaj paketov nalepk. Mami prinesi parfum, očku hlače, Luču nalepke in učiteljici mnogo sreče ter zdravja.

Lepo te pozdravlja Pina.

Pina Polenik, 3.a, literarni krožek
PODRUŽNICA Dobrovce

NAJDALJŠA NOČ V LETU

Začeli smo se poslavljati od starega leta. Mama je pospravljala, oče je pekel pecivo in midva z bratom sva počivala. Zvečer smo se zbrali pri mizi. Jedli smo pecivo, pečeno meso. Ko je ura odbila polnoč, smo si voščili. Vzeli smo rakete in jih spuščali. Rakete so bile različnih barv. Proti jutru sem se utrujen odpravil spat.

Jure Nikačevič, 3.a, literarni krožek
PODRUŽNICA DOBROVCE

ŽELIM SI...

Želim si, da ne bi preprodajali drog, da ne bi bilo vojn in nesramnih ljudi, da bi ljudje bili enaki, da ne bi bilo brezdomcev, da bi izdelali zdravilo za rak in aids.

Nejc Klemenčič, 3.a, literarni krožek

Želim si, da ne bi bilo vojn, da bi ljudje bili strpni, da bi si med seboj pomagali in bili solidarni, humanitarni in olikani. Želim si, da bi nevarne bolezni, kot sta rak in ptičja gripa, izpuhtele.

Dejan Bogovič, 3.a, literarni krožek

Želim si, da ne bi bilo vojn, mamil, nesreč, naravnih katastrof in nasilja. Želim si, da bi ljudje imeli hrano, pijačo, obutev, šolo, starše in srečo. Vesel bi bil, če bi bili ljudje prijazni, enakovredni in obogateni z znanjem.

Andraž Kralj, 3.a, literarni krožek

Želim si, da ne bi bilo vojn, naravnih katastrof, bolezni, pomanjkanja hrane in vode.

Jure Nikačevič, 3.a, literarni krožek

Želim si, da bi vsi ljudje na svetu imeli hrano, zdravila, obutev, oblačila in vodo.

Tadej Bogovič, 3.a, literarni krožek

MOJ RAZRED

Moj razred je 4.a,
sodeluje in vsak od nas
že nekaj zna.

Sonce greje nam klopi,
učiteljici se spraševat mudi.

Včasih kateri česa ne zna,
za vzpodbudo mu petico da.
Če pa kdo je prizadet,
ga potolaži njen pogled.

Na koncu pa še en hura,
Luka Horvat za 4.a.

Luka Horvat, 4.a

DOGODKI, KI SO SE NAM VTISNILI V SPOMIN

Odločili smo se, da gremo na morje. Izbrali smo Trogir. Prišel je čas odhoda in odpeljali smo se.

Bivali smo v hotelu, ki sta ga od obale ločevala grič in majhen gozd na igrišču. Vedno, ko smo odhajali s plaže, sem se pretvarjala, da spim. Odrasli so me položili v čoln, ki smo ga imeli, nato pa me nesli v hotel.

Po nekaj dneh je stric Srečko ugotovil, da se pretvarjam in zavpil: »Kuščar, pazi!« Seveda sem mu verjela, pogledala navzgor in vprašala: »Kje?« Rekli so mi, da moram iz čolna in se peš odpraviti do hotela. Ker tega nisem hotela storiti, sem ostala v tistem gozdu na klopici, oni pa so odšli v hotel. Nato sem začela jokati. Mimo je prišla neka gospa in me spraševala, zakaj jočem. Odgovorila sem ji, da sem se izgubila. Opisala sem ji hotel, v katerem naj bi bili moji starši in ona me je pripeljala do njega. Tam me je pričakala mama in prijazni gospe vse razložila. Takrat sem bila jezna na odrasle, danes pa vem, da so ravnali prav.

Anja Krušič, 5.b

Bil je sončen dan. Odločil sem se, da se grem vozit s kolesom. S seboj sem vzel žogo ter se odpravil na bližnji travnik. Kolo sem odložil in se začel poigravati z žogo. Na žalost sem si izbral napačen dan, ker so bile na travniku bale.

Zgodilo se je, da sem žogo brcnil v balo, od koder se je odbila z vso močjo in pristala v sosedovem oknu. Šipa se je razletela, žoga se je znašla v hiši, jaz pa sem, kolikor hitro se je dalo, odhitel stran. Na srečo sosedovih ni bilo doma.

Domov sem prisopihal s polno paro. Očetu in mami nisem povedal za dogodek in kasneje mi je bilo žal.

Zvečer sem zaslišal avto. Vedel sem, čigav je. Skrit sem se šel na

stranišče, kjer sem se zaklenil. Najprej je bilo vse mirno, a čez pet minut sem slišal, kako me nekdo glasno kliče. Prepoznal sem očetov glas. Na oči sem si dal vodne kapljice, da bi se videlo, kakor da se jočem. Počasi sem se privlekel z balkona in se oglasil. Oče me je začel spraševati o dogodku, jaz pa sem vse priznal.

Sosed in oče sta se dogovorila, da mi ne bo treba plačati razbite šipe, jaz pa sem prisegel, da bom odslej bolj pazljiv.

Kristjan Božnik, 5.b

Bil sem star okoli leto in pol. S sestro sva šla spat. Poleg naju se je ulegel tudi oče, ki je zaradi utrujenosti zaspal. Nekaj časa smo vsi spali, kmalu pa sva se s sestro prebudila. S kemičnim svinčnikom sva začela čečkati po rjuhah in po očetovem obrazu. Čez nekaj časa se je iz službe vrnila mama. Oče ji je povedal, kaj sva počela s sestro, sebe pa ni videl. Ko ga je mama zagledala, se je začela smejati, saj je bil oče ves počečkan po obrazu.

Nekega dne smo pri teti na Pohorju jedli kosilo. Ata je kmalu postal zaspan in se je ulegel na kavč ter zaspal. Smilil se nam je, ker je bil osamljen, zato smo ob njem položili medvedke, na oči pa mu dali sončna očala.

Moj oče je dober in pozna šale, zato se ni preveč jezil.

Klemen Pregl, 5.c

Gugali smo se na gugalniku in si zaželeli, da bi jedli sladoled s čokolado. Mami in ati sta mi rekla, naj ga postrežem.

Šel sem v kuhinjo in iz hladilnika vzel sladoled, ki sem ga dal v skodelico, za vsakogar tri kepice. Iz hladilnika sem vzel še smetano, s katero sem okrasil sladoled.

Manjkala je samo še tekoča čokolada, ki je bila v posebni embalaži. To sem stisnil in sladka čokolada je eksplodirala. Posledice so bile takoj vidne po celi kuhinji. Seveda sem moral vse počistiti, saj sem bil nepreviden.

Florijan Cajzek, 5.c

Zanimalo me je, če ima moj brat punco, zato sem sedel k računalniku in odprl njegov program. Malo sem brskal po njegovih dokumentih in našel njegov osebni dokument ter videl messenger njegovega dekleta. Z njo sem se začel pogovarjati. Najprej ni vedela, da sem brat, nato pa sem ji postavil uganko, a je ni znala rešiti, zato sem ji rešitev povedal jaz. Kar nekaj časa sva se pogovarjala in medtem sem pomislil tudi na brata, ki najbrž ne bo vesel, ko bo izvedel, kaj sem naredil. Njegovo dekle me je začelo tolažiti, da bo vse v redu in da mi ne bo nič naredil.

Kmalu sem zaslišal zvok iz garaže. Vedel sem, da se je vrnil brat in srce mi je skoraj zastalo od strahu. Prišel je v računalniško sobo in me vprašal, s kom se pogovarjam. Odgovoril sem mu, da z njegovo punco. Zelo se je razjezil in me skoraj udaril. Nato sva se pomirila.

Igor Legčevič, 5.c

Z bratom sva se igrala in se sredi igre skregala. Zelo jezna sem bila na njega. Odšla sem v njegovo sobo in mu s tekočim lepilom premazala spodnjo stran odeje.

Zvečer je šel spat, jaz pa sem se ves čas tiho hihitala, saj sem vedela, kaj ga čaka. Brezskrbno je dal noge pod odejo. Začutil je lepilo, ki se mu je razmazalo po nogah. Jaz sem skoraj počila

od smeha, a že čez kakšni dve minuti mi je postalo žal. Opravičila sem se mu in mislila, da mi je oprostil, vendar še zdaleč ni bilo tako. Odločil se je za maščevanje.

Naslednjega dne sem morala iti v trgovino. Peš nisem hotela, zato sem šla po kolo. Ko se usedem nanj, spoznam, da so gume prazne. Takoj pomislim na Klemna, vendar sem se hitro rešila iz godlje.

Hitro sem zagrabila bratovo kolo in oddrvela proti trgovini. Ko sem se vrnila domov, me je brat čudno pogledal, jaz pa sem se mu samo smejala. Še vedno mi je bilo hudo, ker sem mu namazala odejo z lepilom, zato sem mu kupila lučko.

Katarina Pregl, 5.c

Rada vohunim za svojima staršema in zato sem neke noči pripravila presenečenje.

Vzela sem lučko, svinčnik, beležko, dve majhni odeji, vzglavnik in plišastega medvedka ter miš.

Zavlekla sem se v majhno kamro, polno polic z oblačili, zato ji pravim »velikanska omara«.

Bila je zima, zato se je bilo enkratno skriti med poletnimi oblekami in še bolje se je bilo povsem zakriti s kartonsko škatlo za nogavice.

Starša sta prišla domov, se oblekla v pižame in šla spat. Dokler nista zaspala, sem zapisovala njun pogovor.

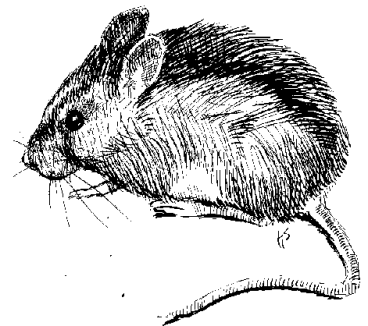
Pozneje sem vzela plišasto miš, ki je mama ni prenesla, in jo položila zraven vzglavja tako, da je gledala vanjo.

Mama je zjutraj odprla oči,

zagledala miš in zakričala. Še bolj se je prestrašila, ko je slišala razburljivi smeh, prihajajoč iz omare. Odgrnila je poletna oblačila in odkrila mene, ki sem umirala od smeha.

Tudi ona se je začela smejati in je bila ves dan dobre volje.

Bilo je zabavno, a po tem dogodku sem imela grozne podočnjake, zato tega ne počnem več.

Sara Ferčal, 5.c

KAKO VEM, DA STA DVA ZALJUBLJENA, DA SE IMATA DVA RADA:

- ker se »lubčkata« in dobita otroka,
ko se poročita,

Nejc Hojski

- ker jo osvaja in sta vedno skupaj,
- da se ljubita in da sta vedno skupaj v
postelji,

Daša Sprinčnik

- da se držita za roke in sta prijazna
drug do drugega,
- da se nikoli ne skregata,

Goca Rečnik

- da ji moški kupi kužka in prstan,
- da gre moški na kolena pred žensko
in jo zaprosi, če bi se poročila z
njim,...

Kevin Korošec

KJE ŽIVIJO MARSOVCI IN KJE VESOLJČKI?

- Marsovci živijo na letečem krožniku
in na polni luni.

Kevin Korošec

- Vesoljčki živijo na zvezdah.

Daša Sprinčnik

- Tega pa ne vem, ker še nisem bil v
vesolju.

Nejc Hojski

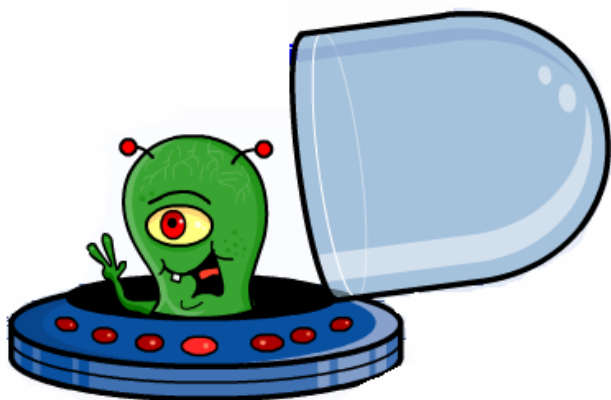
IN KAKO JE Z OBISKI NEZEMLJANOV PRI NAS?

- Ko so živel še dinozavri, so
Nezemljani večkrat prišli na Zemljo.
Zdaj pa ne hodijo več tako pogosto,
ker imamo zelo strogo policijo.

Kevin Korošec

V SVETU DOMIŠLJIJE

Nezemljani obstajajo! To so ugotovili učenci 1. A. In o tem več ne dvomimo. Preberite si nekaj njihovih razmišljanj, pojasnil.

KDO SO NEZEMLJANI?

- to so vesoljčki in Marsovci,
- to so tisti, ki so že umrli,
- to so tisti, ki so bili v »naši mali
kliniki«,
- to so posebna vrsta živali.

*Kevin Korošec, Daša Sprinčnik,
Nejc Hojski*

PRAVLJICA O REVNI DEKLICI

Za devetimi gorami je nekoč živel v gozdu revna deklica.

Nekega dne je blizu svojega doma zagledala čarobno kroglo. Ta ji je rekla: »Pojdi 305 korakov naprej, 200 korakov desno. Tam boš obogatela.« Ko je do tja prišla, je zagledala volka in on ji je rekel: »Če boš pojedla tole jabolko, boš obogatela.« Deklica je pojedla jabolko in se takoj onesvestila. V sanjah ji je čarobna krogla rekla: »Luna te bo nosila 5000 km po gozdu in tam boš ozdravela.« Tako je prišla do gradu, kjer je srečala govorečo črno mačko. Rekla ji je: »Pojdi v grad, poišči sobo z dvonadstropno posteljo in se nanjo uleži. Po enem tednu te bodo našli in takrat boš obogatela.« Res so jo našli in zbudili, toda stražarji so jo zaprli v zapor. Za ta dogodek je izvedel mlad in lep kraljevič in želel spoznati dekle. Zaljubil se je na prvi pogled.

Kraljevič in deklica sta se poročila in tako je deklica obogatela. Živela sta srečno do konca svojih dni.

David GAUBE, 3.d

REVNA DEKLICA MAJA

Pred davnimi časi je v majhni hiši živela revna deklica z imenom Maja.

Nekega dne, ko je šla Maja na sprehod, je videla veliko skalo z luknjo, v kateri je bilo gnezdo z velikanskimi jajci. Maja je ugotovila, da so to zmajeva jajca. Mislila je zbežati, preden jajca počijo. Ko je bila že skoraj zunaj, je priletela zmajevska mama. Rekla je: »Maja, iskala sem te že zelo dolgo.« Deklica se je začudila. Zmajevka ji je povedala, da če želi, lahko postane kraljična. Maja je bila takoj za to. Zmajevka je dejala:

»Opraviti moraš tri naloge. Prva je, da moraš zvaliti moja jajca.« Maja si je mislila, da je to enako kot pri kokoškah. Sedla je na jajca in izvalili so se majhni zmaji. Prvo nalogo je opravila. Druga naloga je bila, da mora najti zlato. Šla je v rudnik in kopala tako dolgo, dokler ni našla zlate grude. Tretja naloga pa je bila najti ptico aro. Maja se je odpravila na pot v deževni gozd. Čez nekaj dni je zagledala aro in zaklicala: »Pridi, ara!« Ara je spala in ko je to slišala, se je prestrašila ter padla v Majine roke. Tako je opravila tudi tretjo nalogo. Zmajevka je bila zadovoljna in zato je Majo spremenila v pravo kraljično. Na glavi se ji je pojavila svetleča krona in postala je zelo zelo srečna.

Da pa bi bila sreča še večja, se je nova kraljična poročila s čisto pravim kraljevičem in tako sta srečno živela do konca svojih dni.

Andraž TERGUŠEK, 3.d

NAROBÉ PRAVLJICA

Nekoč je živela Modra kapica. V hlevu je imela sedem kozličkov, ki so imeli svoje palčke. Nekega dne je Modra kapica odšla k babici in ni vedela, da jo zasleduje volk. Prišla je do sredine gozda in srečala tri prašičke, ki so ji dali denar za čokolado. V gozdu jih je požrl volk. Namenil se je k babici. Volk ni vedel, da babica trenira karate. Prišel je do hišice, kjer stanuje babica. Ta mu je razrezala trebuh in ga tako premagala. Ven so skočili trije prašički in

Modra kapica. Živel so srečno do konca svojih dni.

*Andraž Kralj, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE*

V družini volkov je živela deklica z imenom Rdeča kapica. Nekega dne je zbolela njena prijateljica zajčica. Oče volk je bil zelo lačen in je zajčico požrl. Rdeča kapica je to izvedela in poklicala lovca. Ta je šel do volka, ga razrezal in ven je skočila zajčica. Rdeča kapica jo je objela in živeli sta srečno do konca svojih let.

*Mateja Horvat, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE*

DEŽELA IGRANJA

V deželi Igranja so se vsi igrali in če se kdo ni igral, so ga izgnali.

Tam ni bilo trgovin, policistov in ne šol. Bile so samo hiše. Otroci so se igrali, telovadili. Doma so se s starši igrali družabne igre. V tej deželi so se res lepo zabavali. Nekega dne je deček spremenil deželo Igranja v deželo Zvezd. Ljudje so se spremenili v zvezde. Zvezde so jokale in niso bile zadovoljne. Zgodil se čudež in dežela Zvezd je izginila. Prebivalci dežele Igranja so se spet veselili in tako živeli do konca svojih dni.

*Maša Patafta, 3.a
PODRUŽNICA Dobrovce*

DEŽELA IGRAČ

V deželi igrač je bilo toliko igrač, da so namesto dežja padale igrače.

Padali so medvedki, punčke in druge igrače, ki so pristale na balkonih, pred vhodnimi vrati in na dvorišču. Sonce je sijalo in igrače so se smejale. Namesto mavrice je bilo na nebu kup igrač, ki so jih otroci vzeli. Otroci so bili zeli srečni, da so se lahko igrali.

*Pina Polenik, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE*

DEŽELA ČAROVNIC

V deželi Čarovnic so čarovnice letale z metlami in strašili so strahci. V tej deželi ni bilo denarja, niti policistov in tatov. V šoli so se učile branja, pisanja, niso bile pridne in niso ubogale. Razbijale so stekla, luči, prevračale mize in razbijale vrata. Ko je deževalo, so letale z metlami po dežju. Z betona so si zgradile grad. Ponoči so strašile in vriskale.

Tadej Bogovič, 3.a
PODRUŽNICA DOBROVCE

KLOBUČICA SE PREDSTAVLJA

Sem klobučica z imenom Živa. Stara sem osem let. V prostem času igram košarko in na računalnik ter gledam televizijo. Zelo rada berem knjigo Čarovnica Lara. Sem vesela in prijazna. Rada pomagam svojim prijateljem.

Živa Sagadin, 3.a
PODRUŽNICA Dobrovce

PEKARNA MIŠMAŠ

V pekarni Mišmaš peče kralj Matjaž.
Peče vse reči, samo drobtinic ne deli.
Maček pri peči sedi in zraven smrči.
Žemljice skačejo in se po tleh mečejo.
Kralj Matjaž jih po pekarni lovi
in se zraven kotali.
Žemljice se mu smeji, ker jih ne dobi
in jih po pekarni lovi.

Nejc Klemenčič, 3.a

PETELINČKI, PETELINČKI...

Petelin se zbudi in zakikirika: »Kikiriki.«
Vse zaspance prebudi.
Gospodar se razjezi,
petelina napodi.
Petelin beži in se smeji.
Maček zgrabi ga za vrat in reče:
»Imam te rad.«
Maček se smeji,
petelina še vedno za vrat drži.
Petelin kikirika in kriči:
»Spusti me, zverina ti,
ker se ti preveč iz ust slina cedi!«

Jure, Nejc, Andraž, 3.a

Sem mali petelinček
po imenu Krokodilček.
Kikirikam, se podim,
na igrišču se bojim,
da v glavo žoge ne dobim.

Pina Polenik, 3. a

Petelinček, petelinček mali,
prebudi se in nam zakikirikaj,
da se bomo zbudili in odhiteli v šolo.

Petelinček, pridi z nami v šolo,
da se bomo skupaj učili peti.

Ana Poštrak, 3. a
PODRUŽNICA DOBROVCE

Živel je petelin, ki se je odločil, da si bo našel ženo. Šel je po svetu. Hodil je in hodil in prišel do miške. Vprašal jo je: »Ali bi bila moja žena?« Miška je odgovorila: »Malo prevelik si zame.« Šel je naprej in prišel do mačke. »Ali bi bila moja žena?« jo je

vprašal. »Grvv, sovražim kure!« Petelin je zbežal in prišel do čedne kokoške. Takoj se je vanjo zaljubil. Vprašal jo je, če bi bila njegova žena. Kokoška je privolila in živela sta srečno do konca svojih dni.

Nuša Ladič, 3.a

Kikiriki, kikiriki
in petelin se že zbudi,
a na poti v službo
dobi okužbo.
Ko pride v službo,
v pisarno steče
in reče:« Kikiriki,
ali ste vsi?«
Lisjak Pepe mimo
priteče in reče:
»Danes si moj.«

Maša Patafta, 3. a

Ko se petelin prebudi,
zakikirika:« Kikiriki,«
in vse prebudi.
Gospodar se razjezi,
petelina spodi in
petelin zleti.
Zgrabi ga maček
in požre na en, dva, tri.
Gospodar se razjezi,
da se mu iz glave kadi.
Zgrabi mačka in
ga napodi.

Tadej Bogovič, 3. a

Nekega dne je petelin zelo zgodaj zakikirikal. Vsi so še spali in ni se jim ljubilo vstati. Petelin je bil žalosten in je zlezal s strehe. Šel je malo naokrog po kmetiji in se spraševal, zakaj noben ne vstane. Nekaj mu je šinilo v glavo. Hotel je odpreti okno. A to mu ni uspelo, zato je šel po pomoč. Srečal je raco in jo vprašal, kako naj odpre okno. Raca mu da koristen nasvet. Petelin se takoj odpravi na streho in zakikirika enkrat in še enkrat in kikirika, dokler gospodar ne vstane. Ko vidi gospodarja, se razveseli in večkrat na dan zapoje.

Dejan Bogovič, 3. a

NEKAJ ZANIMIVOSTI, KI JIH PA MORDA LE ŠE NISTE VEDELI

O PREDSEDNIKU DRŽAVE

- Je glavni po celi Sloveniji,
- predsednik države je tudi šef države,
- je bogat in bi nam moral dati nekaj denarja,
- ima zelo dolg avto – »miluzino«,
- je srečen, ker mu ni treba nič delati.

Kevin Korošec

- Potuje po svetu z ladjami, letalom in helikopterjem.

Daša Sprinčnik

- Gleda TV in igra igrice na računalniku.

Nejc Hojski

- Odloča, kdo bo šef v različnih službah in določi tudi, kdo bo ravnatelj šole.

Rene Plajnšek

- Odloča, kje postavijo hiše in katere naj podrejo,
- je glavni v trgovinah z avti in določa ceno avtomobilov in avtobusov.

Boštjan Čander

- Govori po mikrofону, če je kaj nujno...

Severina Kotnik

DRAVSKI DVOR

Pred milijoni in milijoni let so živeli dinosavri. Kraj, kjer so živeli, je bil brez imena. Jakob, ki je bil tiranozaver, je bil župan kraja. V tem kraju so imeli dve zelo pomembni stvari, reko Dravo in veliko dvorano, kjer so se dogajale pomembne stvari.

Eden izmed dinosavrov je bil zelo hudoben, saj bi naredil vse, samo da bi obogatel. Ko je Jakob to izvedel, ga je nagnal iz njihovega kraja. Hudoben dinosaver je bil jezen in je polomil zid, za katerim je tekla reka Drava. Nastale so poplave. Vse to je

Jakob opazoval in videl, kako se voda približuje dvorani. Ves razburjen je zakričal: »Dravski Dvor!« čeprav je mislil reči: »Drava, dvorana!« Ko je to izrekel, se je voda umirila in stekla nazaj v svojo strugo in kraj je bil rešen.

Ker sta ti dve besedi rešili kraj in ker je to izrekel župan, se ta kraj še danes imenuje Dravski Dvor.

Andraž TERGUŠEK, 3.d

DOBROVCE

Dve uri peš od Maribora je živel velikan. Čuval je pokopališče, ki se je imenovalo Dobrava. Velikan je bil zelo dober do bližnjih krajanov.

Nekega dne pa je prišel k velikanu majhen fantek, ki mu je bilo ime Dobrovček. Velikan ga je vprašal, koga bi rad obiskal na njegovem pokopališču. Deček mu je odgovoril: »Svojo babico, ki se piše Dobrovce.« Preden je Dobrovček prišel do groba, ga je velikan spet vprašal: »Kaj si želiš za rojstni dan?« Deček mu je odgovoril: »Želim si, da bi pokopališče spremenil v vas, ki bi se imenovala Dobrovce, po moji babici.« »Na tvoj rojstni dan bo tukaj nastala vas,« mu je odgovoril velikan in odkorakal v svojo kočo.

Čez en mesec je imel Dobrovček rojstni dan in res, na mestu, kjer je bilo prej pokopališče, je zdaj stala vas, toda brez velikana.

Še danes nihče ne ve, kam je odšel.

Miha KAMPLET, 3.d

DOBROVCE

Pred davnimi časi je blizu reke Drave živel zelo prijazen človek, ki mu je bilo ime Matevž.

Toda nekega dne je v vas prišel zelo hudoben kmet. Vsi so se ga bali in nihče si mu ni upal postaviti po robu. A nekega dne je kmet začel sekati drevesa. Matevž mu je rekel: »Bi, prosim, nehal sekati drevesa?« Kmet mu je nesramno zabrusil: »Ne, ne bom!« Matevž je bil na njega zelo jezen,

toda kmet ni odnehal in je posekal drevesa do konca.

Naslednji dan, ko so vsi ljudje odšli delat, je jezen kmet, ker se mu je Matevž upal postaviti po robu, polil bencin okoli vsake hiše in celo vas vžgal. Pri tem je tako užival, da ni opazil, da ga Matevž opazuje. Vzel je cev za zalivanje in pogasil požar ter zgradil nove hiše.

Po tem dogodku so vaščani nesramnega kmeta izgnali iz vasi in na novo zgrajeno vas v zahvalo Matevžu poimenovali Dobrovce.

Tadej ŠPANINGER, 3.d

MIKLAVŽ

Nekoč je, nedaleč od mesta Maribor, živel gospod, ki mu je bilo ime Miklavž. Imel je veliko denarja, zato je živel v razkošni hiši, v kateri je imela svoj dom tudi muca.

Nekega dne mu je muca rekla: »Imaš toliko denarja, da ne veš, kaj bi z njim počel, zato pojdi obdarovat otroke.« In res je šel v vse države na svetu in tako razveselil otroke.

Ko se je vrnil v svoj rodni kraj, so ga bili krajanji tako veseli, da so kraj poimenovali po največjem dobrotniku sveta in še danes se imenuje ta kraj Miklavž.

David GAUBE, 3. D

SKOKE

Nekoč je živel gospod v kraju, ki je oddaljen eno uro hoje od kraja Miklavž. Ta gospod je imel družino.

Nekega dne so žena in otroci odpotovali z letalom na morje. Ko so se vračali, je letalo strmoglavilo in njegova družina je umrla. Bil je zelo žalosten in ker mu je bilo vseeno, kaj bo z njim, se je odločil, da bo sodeloval pri skokih s smučmi. Na tekmovanju je osvojil zlato medaljo.

Ker je postal slaven, so njegov kraj preimenovali v Skoke.

Larissa Ana BOSO, 3.d

NAŠI DOSEŽKI

TRIADA: V OKVIRU TEDNA OTROKA,

od 5.10.2005 – 7.10.2005

SREDA: kulturni dan – sprejem prvošolcev
v šolsko skupnost

ČETRTEK: tehniški dan – izdelovanje iz
naravnih materialov

PETEK: športni dan – pohod, igre na
igrišču.

3.10.2005

**Udeležba učenca na predtekmovanju
projekta UMKO. Učenec ne nadaljuje v
projektu.**

4.10.2005

Udeležba na predtekmovanju kviza **MALE
SIVE CELICE** v OŠ bratov Polančičev. Od
73 prijavljenih skupin iz 42-ih OŠ se je naša
ekipa, ki so jo sestavljali učenci: Blaž
Petovar, Primož Zagoranski, Michel Kovač,
uvrstila na 5.mesto in za las zgrešila finale.
Druga ekipa, ki so jo sestavljali Nika
Grdadolnik, Blaž Petek, Vid Lepej, pa je
dosegla 11.mesto.

Mentorica: Metka Lovišček

LOGIKA

**ŠOLSKO PREDTEKMOVANJE IZ
LOGIKE: 23.9.2005**

Udeležba po razredih:

- 5.razred: 12 učencev
- 7.razred: 8 učencev
- 8.razred: 10 učencev
- 9.razred: 11 učencev

BRONASTO PRIZNANJE DOBIJO:

5. RAZRED:

1. Alen Rajšp, 5.b
2. Andreja Tisič, 5.a
3. Doroteja Čeh, 5.a

7.RAZRED

1. Blaž Petovar, 7.a
2. Vid Lepej, 7.b
3. Michel Kovač, 7.b

8.RAZRED

1. Miha Kirbiš, 8.a
2. Marina Valenta, 8.b

9.RAZRED

1. Eva Knuplež
2. Mirjam Štrucl Rojko
3. Jernej Žavcer

**DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE:
22.10.2005 v OŠ Draga Kobala**

Tekmovanja so se udeležili:

Blaž Petovar, 7.a, Vid Lepej, 7.b, Marina
Valenta, 8.b, Michel Kirbiš, 8.a, Eva
Knuplež, 9.a, Mirjam Štrucl Rojko, 9.a.

Spremljevalka: Nevenka Gselman

ŠPORT

**KVALIFIKACIJE ZA FINALE
MEDOBČINSKEGA PRVENSTVA
STAREJŠE DEKLICE – ODBOJKA**

26. 10.2005 v OŠ Lenart

EKIPA: Ana Polše, Eva Visinski, Eva
Knuplež, Mirjam Štrucl Rojko, Valentina
Polajžar, Mojca Kolarič, Katja Ters, Barbara
Horvat.

Vodja: Dušanka Mihalič Mali

Dosegle so 2.mesto.

TEKMOVANJE V MALI ODBOJKI,
13.2.2006 v OŠ MIKLAVŽ

Sodelujoče ekipe: Selnica, Lenart, Šentilj,
Miklavž.

Za OŠ Miklavž so nastopale: A. Raušl, T.
Pleteršek, D. Marhold, L. Horvat, N.
Španinger, J. Germin, Š. Šketa, A. Mlinarič
Osvojili so 2.mesto.

Mentorica: Dušanka Mihalič Mali

**OBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI
MARIBOR – OKOLICA ZA STAREJŠE
PIONIRJE: Ruše, 2005**

OŠ LOVRENC : OŠ MIKLAVŽ - 36 : 10
OŠ RUŠE : OŠ MIKLAVŽ - 40 : 10

EKIPA: Jernej Žavcer, Nejc Miložič, Uroš Roguljič, Matej Slekovec, Aleks Ogrizek, Rene Repina, Niko Tisaj, Sebastijan Šketa, Blaž Lubej, Vid Lepej, Žan Kolar, Rene Derčaj.

Mentor: Miro Kalezič

ANGLEŠČINA**ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA
ANGLEŠČINE ZA 9.RAZREDE OŠ,
25.11.2005**

Udeležba:

Eva Knuplež, 9.a, Sandra Meglič, 9.b, Nina Škofič, 9.b, Sara Švegl, 9.b, Tadeja Tement, 9.b, Saša Trafela, 9.b, Nejc Miložič, 9.b

BRONASTO PRIZNANJE SO DOBILI:

Eva Knuplež, Sandra Meglič, Nina Škofič, Sara Švegl, Tadeja Tement, Saša Trafela

Na državno tekmovanje so se uvrstile štiri učenke, in sicer: Tadeja Tement, Eva Knuplež, Saša Trafela, Nina Škofič.

Mentorica: Jasmina Sankovič

**DRŽAVNO TEKMOVANJE
OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU
ANGLEŠČINE
27.1.2006 v OŠ Maksa Durjave Maribor**

ZLATO PRIZNANJE je prejela Tadeja Tement, SREBRNO PRIZNANJE pa Eva Knuplež.

**TEKMOVANJE IZ ANGLEŠKE BRALNE
ZNAČKE, dne 13.3.2006**

ZLATO PRIZNANJE STA PREJELI:

- Marina Valenta, 8.b
- Michel Kovač, 7.b

SREBRNO PRIZNANJE so prejeli: Tina Pleteršek, Niko Tisaj, Tjaša Lešnik, Alen Kirbiš, Miha Kirbiš, Nika Kanižaj, Tanja Posavec, Grega Raušl, Matic Rus, Tjaša Simič, Nadja Jurančič.

Mentorica: Katja Zobec

**LITERARNI NATEČAJ NAPIŠI SVOJO
ZGODBO (angleški jezik), 15.3.2006**

Zmagovalci šolskega tekmovanja:

- Astrid Kučer, Nika Partaš (v kategoriji skupin)
- Borut Herceg – pri posameznikih.

Mentorica: Katja Zobec

BIOLOGIJA**ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA
BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO
PRIZNANJE, 20.10.2005**

Udeležba po razredih:

- 8.razred: 18 učencev
- 9.razred: 11 učencev

Bronasta priznanja dobijo:

1. Mojca Kolarič, 9.a
2. Mirjam Štrucl Rojko, 9.a
3. Nejc Miložič, 9.b

**DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA
BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO
PRIZNANJE
V OŠ Maksa Durjave Maribor, 22.11.2005**

SREBRNO PROTEUSOVO PRIZNANJE
SO DOBILI:

- Mojca Kolarič, 9.a
- Mirjam Štrucl Rojko, 9.a
- Nejc Miložič, 9.b.

Mentorica: Marjetka Breznik

ZGODOVINA**ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA
ZGODOVINE, 3.2.2006**

Tekmovanja se je udeležilo 19 učencev in učenk od 7. – 9.razreda na temo ŽIVLJENJE V DEŽELI STAREGA VZHODA.

Na državno tekmovanje so se uvrstili: Eva Knuplež, 9.a, Marko Pernek, 9.b, Maja Ruhitel, 9.a.

Z odobritvijo državne tekmovalne komisije sta se državnega tekmovanja udeležila še Sara Švegl, 9.b in Nejc Miložič, 9.b.

Bronasto priznanje so osvojili:

- Rebeka Pirš, 7.a
- Nives Španinger, 7.a
- Sabina Mlakar, 9.b.

NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ ZNANJA ZGODOVINE so SREBRNO PRIZNANJE osvojili:

- Eva Knuplež, 9.a
- Sara Švegl, 9.b
- Nejc Miložič, 9.b
- Marko Pernek, 9.b.

Mentorica: Stanka Pešec

SLOVENŠČINA

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE , 9.2.2006

Tekmovanja se je udeležilo osem učenk. BRONASTO PRIZNANJE SO OSVOJILE NASLEDNJE UČENKE:

- Mirjam Štrucl Rojko, 9.a
- Eva Knuplež, 9.a
- Mojca Kolarič, 9.a
- Sandra Meglič, 9.b
- Tjaša Lešnik, 8.a
- Maja Ruhitel, 9.a.

VSESLOVENSKO (DRŽAVNO) TEKMOVANJE, 18.3.2006

ZLATO PRIZNANJE STA OSVOJILI:

- Eva Knuplež, 9.a
- Mirjam Štrucl Rojko, 9.a.

Mentorica: Marija Kolarič

MATEMATIKA

ŠOLSKO TEKMOVANJE

Tekmovalo je 172 učencev od 1. do 9.razreda. Priznanja (BRONASTA VEGOVA) je prejelo 59 učencev.

Dobitniki priznanj po razredih:

1. RAZRED (8 učencev):

Rikardo Avgustini, Žiga Bajrič, Niko Lepej, Katja Simič, Mia Sinovec, Duša Sprinčnik, Zoya Tisaj, Nina Pahič

2. RAZRED (8 učencev):

Žan Baranašič, Aljaž Jager, Patricija Nerat, Nika Perger, Orijana Reš, Nika Breznik, Ines Lesjak, Lara Rampre

3. RAZRED / 9- letka (7 učencev):

Nejc Klemenčič, Andraž Kralj, Maša Patafta, Nuša Ladič, Tadej Meglič, Jure Nikačevič, Oskar Simončič

3. RAZRED / 8- letka (5 učencev):

Nastja Sinovec, Žiga Blagus, Miha Kamplet, Anja Cimerman, Andraž Tergušek

4. RAZRED (7 učencev):

Rok Kozar, Anja Jakopin, David Verlak, Larisa Horvat, David Najžer, Blaž Balažič, Špela Ban

5. RAZRED (9 učencev):

Alen Rajšp, Sara Ferčal, Anja Krušič, Florijan Cajzek, Ines Čuček, Doroteja Čeh, Timotej Galun, Tjaša Brumen, Simon Wigele

7. RAZRED (6 učencev):

Mitja Lozinšek, Aljaž Klančnik, Blaž Petovar, Timotej Brumec, Michel Kovač, Lea Klep

8. RAZRED (4 učenci):

Grega Raušl, Marina Valenta, Michael Kirbiš, Nika Kanižaj

9. RAZRED (5 učencev):

Tadeja Tement, Jernej Žavcer, Sandra Meglič, Eva Knuplež, Sabina Mlakar

PODROČNEGA TEKMOVANJA, ki je bilo v sredo, 29.3.2006, v OŠ Slivnica se je udeležilo 11 učencev.

SREBRNO PRIZNANJE SO OSVOJILI:

7. razred: Timotej Brumec, Mitja Lozinšek, Aljaž Klančnik, Blaž Petovar

8. razred: Marina Valenta, Michael Kirbiš, Grega Raušl

9. razred: Sandra Meglič, Tadeja Tement, Jernej Žavcer

Na državno tekmovanje se je uvrstila Marina Valenta.

***Predsednica tekmovalne komisije:**
Lilijana Zdunič*

FIZIKA

ŠOLSKO TEKMOVANJE ZA ŠTEFANOVO BRONASTO PRIZNANJE, 14. marec 2006

Tekmovalo je 23 učencev 8.in 9.razredov. Nadzorna učiteljica sta bila Leandra Mernik (laborantka za fiziko) in Marjan Veček (učitelj fizike).

V 8.razredu sta prejela priznanje Marina Valenta in Gregor Raušl.

V 9.razredu so priznanja prejeli: Nejc Miložič, Saša Trafela, Tadeja Tement, Maja Ruhitel in Jernej Žavcer.

REGIJSKO TEKMOVANJE ZA ŠTEFANOVO SREBRNO PRIZNANJE

21. marec 2006 v OŠ Miklavž na Dravskem polju

Tekmovalo je 123 učencev 8.in 9.razredov mariborske regije 1.

Od naših učiteljev so pri pripravi in izvedbi tekmovanja sodelovali: Metka Lovišček, Marjetka Breznik, Nevenka Gselman, Lilijana Zdunič, Blanka Širovnik, Alenka Primec, Dušanka Mihalič Mali, Zvone Trstenjak in Marjan Veček.

Naši učenci so osvojili 27., 39., 42. in 63.mesto.

Srebrni priznanji sta dobila Marina Valenta, 8., in Nejc Miložič, 9.razred.

Mentor: Marjan Veček

»KAJ VEŠ O PROMETU«,

Na medobčinskem tekmovanju, 5.4.2006, je Blaž Lubej je dosegel 2. mesto.

V kategoriji »KOLO« je na medobčinskem tekmovanju OŠ Miklavž zasedla 4. mesto.

Mentor: Franc Tišler

KEMIJA

ŠOLSKO TEKMOVANJE ZA BRONASTO PREGLOVO PRIZNANJE

Tekmovanje je potekalo 30.1.2006 na OŠ Miklavž na Dravskem polju.

8. razred - sodelovalo 5 učenk(učencev), bronasto priznanje sta osvojila:

- Marina Valenta
- Gregor Raušl.

9. razred - sodelovalo 12 učenk(učencev), bronasto priznanje so osvojili:

- Tadeja Tement
- Eva Knuplež
- Jernej Žavcer.

Mentor: Marjan Horvat

VESELA ŠOLA

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA VESELE ŠOLE PIL-a IN PIL PLUS-a, dne 2.2.2006

Tekmovanja se je udeležilo 56 učencev od 3. – 9.razreda. Na regijsko tekmovanje, ki je potekalo 9.3.2006, so se uvrstili:

Gašper Ornik, 3.e, Teodora Augustini, 3.e, Nastja Sinovec, 3.f, Žiga Blagus, 3.f, Jan

Miložič, 3.f, Katja Imunšek, 4.a, Luka Horvat, 4.a, David Verlak, 4.a, Larisa Horvat, 4.a, Blaž Balažič, 4.a, Matic Paska, 4.a, Nejc Brbre, 4.a, Anja Jakopin, 4.a, Žan Mom, 4.b, Tadej Jerič, 4.b, Mojca Kolarič, 9.a, Eva Knuplež, 9.a, Mirjam Štrucl Rojko, 9.a, Sabina Mlakar, 9.b, Nejc Miložič, 9.b.

Mentorica: Metka Lovišček

REGIJSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA VESELE ŠOLE PIL-a IN PIL PLUS-a, dne 9.3.2006

Tekmovanja se je udeležilo 19 učencev.

Na državno tekmovanje, ki je potekalo 19.4.2006, so se uvrstili:

Miha Komplet, 3.d. (Dobrovce), Nastja Sinovec, 3.f, Žiga Blagus, 3.f, Jan Miložič, 3.f, Blaž Balažič, 4.a, Matic Paska, 4.a, Anja Jakopin, 4.a, Tadej Jerič, 4.b, Žan Mom, 4.b, Eva Knuplež, 9.a.

Naslov DRŽAVNEGA PRVAKA je osvojila NASTJA SINAVEC iz 3.f razreda.

Mentorica: Metka Lovišček

RAZISKOVALNE NALOGE

V soboto, 8.4.2006, je v naši šoli potekalo 6. srečanje mladih raziskovalcev osnovnih in srednjih šol Podravja. Sodelovali so tudi naši učenci in dosegli naslednje rezultate:

ZGODOVINA

Mentorica: Stanka Pešec

Avtorici: Sara Švegl in Simona Čižič

Tema: NACIZEM – TRPLJENJE JUDOV

Uvrstitev: 1.mesto in uvrstitev na državnem tekmovanju.

BIOLOGIJA

Mentorica: Leandra Mernik

Somentor: Vinko Šneider

Avtorji: Blaž Petek, Luka Klemenčič, Milena Šprah

Tema: ČEBELA – LETEČI FARMACEVT

Uvrstitev: 1. mesto in uvrstitev na državnem tekmovanju.

PSIHOLOGIJA

Mentorica: Vesna Jelen Godunc

Avtorici: Saša Trafela in Sabina Mlakar

Tema: HOMOSEKSUALNOST -

ŽIVLJENJE IN SPREJEMANJE V DRUŽBI

Uvrstitev: 4. mesto.

GLASBA

MLADINSKI PEVSKI ZBOR

MPZ je v šolskem letu 2005/2006 obiskovalo 54 pevcev (47 deklet in 7 fantov).

Sodelovali so na naslednjih prireditvah:

- 30-letnica šole
- otvoritev nove telovadnice
- Občinska revija pevskih zborov
- prireditev ob podelitvi nagrad mladim raziskovalcem Podravja
- valeta (slovo devetošolcev).

MPZ se je uvrstil na Medobčinsko revijo mladinskih zborov v Unionski dvorani v Mariboru.

OTROŠKI PEVSKI ZBOR

Otroški pevski zbor je obiskovalo 43 otrok od 3.r./9, 3.r./9 in 4.r./8.

Učenci so sodelovali na naslednjih prireditvah:

- sprejem prvošolcev
- 30-letnica šole
- Občinska revija otroških pevskih zborov v Unionski dvorani
- Šola se predstavi
- Valeta (slovo devetošolcev).

Mentorica: Nuša Vajs

DRUGI DOSEŽKI IN DOBRA DELA

V DOMU STAREJŠIH OBČANOV TEZNO

opravlja prostovoljno humanitarno delo enkrat tedensko 10 učencev 9. razredov od 1.12.2005, in sicer:

Sebastijan Šketa, Nejc Miložič, Anja Bezjak, Barbara Novak, Eva Visinski, Goran Tomič, Aleš Škulj, Mojca Kolarič, Ana Polše, Valentina Polajžar.

Mentorica: Vesna Jelen Godunc

Dne 3.2.2006 je na **15. OTROŠKEM PARLAMENTU** v Pekrah našo šolo zastopala Tjaša Lešnik. Tema otroškega parlamenta je bila TABUJI – PREPOVEDANE STVARI.

Mentorica: Vesna Jelen Godunc

24.11.2005 smo se udeležili področnega tekmovanja, kviza, NATIONAL GEOGRAPHIC JUNIOR v OŠ Angela Besednjaka v Mariboru.

Mentorica: Metka Lovišček

29. srečanje in tekmovanje v POZNAVANJU ČEBELE, NJENIH PRIDELKOV IN RAZVOJ ČEBELARSTVA v Slovenski Bistrici, ki je bilo 6.maja 2006.

Udeležili smo se ga z dvema ekipama v srednji in višji kategoriji ter dosegli srebrno in bronasto priznanje.

Mentor: Vinko Šneider

Valentina Slatinek, učenka 4.a se je udeležila tekmovanja iz NEMŠKEGA JEZIKA. Napisala je spis HOFFNUNG (Upanje) in prejela nagrado za tretje mesto. Tekmovanje je bilo mednarodnega pomena.

SODELOVANJE, PROJEKTI NAŠIH UČENCEV...

- Sodelovanje na čistilni akciji, ki jo organizira LD Rače,
- sodelovanje pri projektu ZOJA (skrb za čisto okolje),
- oblikovanje stekleničk upanja za bolnike, obolele z rakom,
- zbiranje oblačil, igrač v sodelovanju z RK Dobrovce in Skoke (Podružnica Dobrovce),
- zbiranje starih koc za zavetišče za živali,
- zbiranje denarja za Darfur,
- projekt Sprejemanje drugačnosti,
- zbiranje starega papirja. Akcija poteka skozi vse šolsko leto, denar se nameni učencem, ki gredo v šolo v naravi.

NAGRADNA EKSKURZIJA

Letos smo v šoli prvič organizirali nagradno ekskurzijo za najprizadevnejše učence sedmih, osmih in devetih. razredov, ki so se še posebej izkazali s svojim dodatnim delom. Tega poučnega in zabavnega potovanja v Vače se je udeležilo 28 učencev:

7.a: Nika Grdadolnik, Luka Klemenčič, Blaž Petek, Blaž Petovar

7.b: Michel Kovač, Vid Lepej, Primož Zagoranski, Lea Klep

8.a: Barbara Horvat, Michael Kirbiš, Gregor Raušl, Rožle Novak

8.b: Tjaša Lešnik, Marina Valenta

9.a: Eva Knuplež, Mojca Kolarič, Maja Ruhitel, Mirjam Štručl Rojko, Ana Polše

9.b: Blaž Lubej, Nejc Miložič, Sabina Mlakar, Tadeja Tement, Saša Trafela, Simona Čičič, Nina Škofič, Sara Švegl, Marko Pernek.

Vesna Jelen Godunc

HOROSKOP

RIBI

V ljubezni boste ribice ženskega in moškega spola precej romantični. Pazite, da vas nepričakovano ne zapeljejo oči kakšnega novega oboževalca ali oboževalke. Obetajo se vam namreč nepozabni poletni dnevi.

Že v začetku počitnic boste poskrbeli za zdravo prehrano in skrbeli za dobro počutje. Odločili se boste za športno življenje, a tudi kdaj pa kdaj

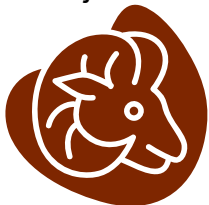
priskočili na pomoč staršem pri domačih opravilih ter se ob urejanju okolja rekreirali. Pri nakupovanju nove garderobe boste najbolj zaupali svojemu okusu, prisluhili pa boste tudi nasvetu prijateljev in prijateljic. Zaradi finančnih priboljškov vas čaka tudi počitniško delo.

Mesec maj bo podoben juniju, kjer bosta še vedno na prvem mestu šola in učenje. Uspelo vam bo, kljub temu da boste zaradi učenja porabili veliko prostega časa in truda.

OVEN

Vaš šarm in optimizem, po katerih močno blestite, bosta nalezljiva in usodna za mnoge vaše vrstnike. Opazili boste, da se bo nekdo, ki je do sedaj ignoriral vaše poglede, začel zanimati za vaš prosti čas, kar pa zna biti »nevarno«, a prijetno.

Na vas vplivajo vremenske spremembe, zato boste včasih prepirljivi in občutljivi. Pojdite na svež zrak in pazite na svoje zdravje.

Z denarjem boste še naprej znali ravnati, zato ne bo težav, ko se boste odločali, kje boste preživeli počitnice. Starše boste prepričevali za potovanje v eksotične kraje.

V šoli bo šlo vse kot po maslu, kljub temu pa bo v zadnjih dneh šolskega leta še potrebno nekoliko zavihati rokave.

BIK

Uživajte v osvajanju, čeprav že dolgo ni več skrivnost, komu ste namenili svoje srce.

Nekdo vam bo vračal lepe in nepozabne poglede.

Še naprej boste trmasto vztrajali pri svojih zahtevah, a saj veste, tudi za take bolezni se najde zdravilo.

Veliko boste zahajali v naravo, kjer si boste nabirali energijo in kovali načrte za prihodnost.

S financami ne boste imeli večjih težav, vendar na kakšen dodatek k žepnini kar lepo pozabite. Izberite raje drugo pot – prijazna beseda in nedolžen pogled

so učinkovitejši.

V šoli bo treba znati, saj vas bodo učitelji neizprosno spraševali o najrazličnejših stvareh. Če vam bo uspelo uresničiti vse zadane cilje in načrte, vas ob koncu šolskega leta ne bo bolela glava.

DVOJČKA

Vaše čustveno stanje se bo precej spreminjalo. Enkrat boste sijali od zadovoljstva, trenutek za tem pa vas bo prevzemal bes. Uživajte, če ste v središču pozornosti, a zavedeti se morate, da vam to marsikdo zavida in vam ne bo najbolj naklonjen. Nova ljubezen na obzoru.

Paziti boste morali na zdravje, se toplo oblačiti, cunjice pa uporabiti le za zelo vroče dni in za sprehod po morski obali.

Če boste redoljubni (pospravljanje sobe...), se vam obeta lepa denarna prihodnost, saj bodo starši videli vaš trud in ga bodo tudi poplačali. Pridnost se vam bo obrestovala, a ne bodite nestrpni. Vse potrebuje svoj čas.

V šoli bo vse O.K. Dokazali boste, da znate reševati naloge, se učiti in dobivati lepe ocene.

RAK

Kar se ljubezni tiče, bo vse v najlepšem redu. Nekdo vam bo zaupal svojo telefonsko številko, kasneje pa vas bo še povabil na čaj. Veliko se boste smejali.

Pred računalniki ne boste posedali pozno v noč, kajti vaša spremljevalka bo postala tudi knjiga.

Za ljubljeno osebo boste veliko žrtvovali – svoj čas in denar. Ker znate ljudi razvajati, se bo to hitro poznalo tudi v denarnici. Pamet v roke! Pri pouku se boste počutili precej moreče, saj vam bodo pri slovenskih pisnih nalogah kar naprej manjkale vejice in pike, na koncu pa tudi zelene ocene v redovalnici. Počasi boste premagali napake, kar vas bo zelo razveselilo in vam dalo zalet za delo.

LEV

Brez ljubezni ne boste znali živeti. Nesrečni boste, če vas ljubljena oseba ne bo opazila, vendar pa se morate zavedeti, da boste tudi vi kdaj pa kdaj komu zlomili srce. Dobro morate odprite oči. Nekdo vas bo povabil v kino.

Veliko časa boste preživeli v naravi, saj imata pomlad in poletje svoj čar. Iz omare boste ponovno vzeli svoje rolerje, toda pazljivo z njimi, zlasti ko boste zasledovali

svoje simpatije (stopnice so lahko velika ovira). Sicer pa bo z zdravjem vse O.K.

Previdno s prihranki. Varčujte!

Pri pouku bo vse v najlepšem redu. Ocene v redovalnici bodo blestele. Bravo. Čakajo vas lepi počitniški dnevi.

DEVICA

Ste kot metuljčki, ki letajo s cveta na cvet. Ustavite se. Prisluhnite nekomu, ki vas že nekaj časa osvaja. Pričakujte povabilo na ples.

Energije boste imeli za tri, idej za dva, potrpežljivosti pa le za enega človeka. Pazite torej nase in se še naprej posvečajte športu, saj bo to krepilo vaše telo in

duha.

Denarja je vedno premalo, a vi imate, žal, prevelike zahteve. Ne pričakujte, da bodo

starši uslišali vsako vašo prošnjo in zahtevo.

V šoli bo šlo kot po maslu. Prav zaradi tega boste priljubljeni med sošolci, saj bodo pričakovali, da jim boste razlagali učno snov. Neprestano vas bodo klicali domov, tako da bodo domači razmišljali o novi službi tajnice. Še malo in skoraj bodo počitnice. Uživajte, saj ste si jih zaslužili.

TEHTNICA

Tehtnice se boste bolj posvečale delu kot ljubezni, romantike vseeno ne bo primanjkovalo. Zlasti mesec julij bo čas za nove zaljubljenosti in osvajanje. Nekdo vas bo vztrajno opazoval in osvajal. Pričakujte povabilo v kino.

Spremenili boste način življenja in se boste intenzivno začeli ukvarjati s športom, kar bo pripomoglo k dobremu počutju. Tudi glavobolov, ki vam sedaj

pokvarijo dneve, se boste rešili.

Večina vaših misli se bo vrtela okoli financ, še posebej pa v času, ko se boste pustili razvajati (zvišana žepnina). Privoščili si boste lahko veliko, a vendar vam svetujemo, da naj vas ne »zanese«.

Zdravje bo kar kipelo iz vas, znali se boste ubraniti raznim virozam in drugim obolenjem.

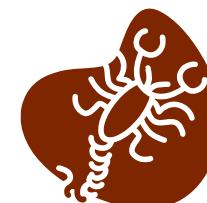
Morali pa si boste omisliti še kakšno uro intenzivnega učenja na dan, saj bodo drugače počitnice bolj slabe.

ŠKORPIJON

Zasedeni škorpioni boste imeli oči le za svoje »boljše polovičke«. Tudi samskim se obeta zanimivo ljubezensko obdobje, v katerem boste pri svojih

simpatijah izredno uspešni.

Našli boste pravo idejo za osvajanje in nekdo tretji bo moral izpasti iz igre - brez skrbi, to zagotovo ne boste vi.

Doslej ste se preveč obremenjevali z vsakodnevnimi malenkostmi in uničevali svoj živčni sistem, zato boste v prihodnosti morali narediti nekaj tudi na tem področju in živeti čim bolj umirjeno.

Skoraj ne mine dan, da ne bi preštevali denarja. V prihodnosti se vam obeta lep dobiček.

Nekoliko boste morali več časa posvetiti šoli in učenju, da bodo počitnice lepše in mirnejše. Starši imajo glede svojih zahtev prav, zato jih ubogajte!

STRELEC

Pred mamo ne boste mogli skriti SMS-ov, ki vam jih bo nekdo vztrajno pošiljal dan za dnem. Tudi sami boste kazali izredno nadarjenost za risanje srčkov. Ljubezen bo kar vrela iz vas.

Ljubosumni boste, a ljubosumje ni lepa lastnost, še zlasti, če pri tem pretiravate. Vpliva na zdravje, razpoloženje in na srečo.

V začetku počitnic boste izgubili zanimanje za hladilnik že zaradi sprememb na čustvenem področju, proti koncu pa zato, ker bi radi obdržali vitko linijo. Privoščite si več gibanja in kolesarjenja.

Sredi junija vam v šoli ne bo nič več smešno. Učitelji vas lahko vprašajo prav to, česar niste predelali, zato se učite počasi, dosledno in natančno.

KOZOROG

Samski kozorogi boste spoznali osebo, ki bo spremenila vaše življenje in vas obsipavala z drobnimi pozornostmi. Tisti pa, ki boste čas preživljali z ljubljeno osebo, boste spoznali, kako je bila usoda radodarna in vam naklonila najlepše, kar je sploh mogoče.

Veliko boste hodili v naravo in uživali ter se nadihali svežega zraka. Lahko pa boste vzeli tudi pot pod noge in zakorakali na lepe pohorske hribe, kjer vas

bodo sprejeli prijazni domačini.

Pri denarju vam bo šlo bolj na tesno, a brez skrbi, za slabšimi časi bodo prišli boljši.

Glede šole bo šlo tako daleč, da se vam bo še v sanjah prikazovala snov iz šolskih zvezkov. Kljub nočnim moram vam bo uspelo uresničiti načrte, v oporo pa vam bodo vaši prijatelji.

VODNAR

Spadate med zveste ljudi, zato se ljubljena oseba lahko zanese na vas. Večkrat vam je dolgčas in zato posedate pred televizijskimi ekrani v družbi mehiških igralcev. Ste pomislili, da bi v tem času prebrali kakšno dobro knjigo ali odšli na sprehod v dvoje v bližnjo okolico? Premislite.

Zdravi boste, radi boste dobro jedli, spili boste veliko navadne vode, kar bo dobro vpliva na vaše telo, veliko se boste smejali. Bravo!

Finančno stanje bo odlično. Pazite, da vas ob pogledu na debelo

denarnico ne bo zaneslo, saj boste denar še zelo potrebovali.

Šola? Vse bo v redu. Zelo boste delovni, še posebej pri zviševanju ocen (beri: učenja). Največje uspehe boste dosegli s pisanjem (slovenščina bo vaš glavni adut), prijateljstva pa zaradi šole ne boste zanemarjali.

Mirjam Štrucl Rojko, 9.a

IGRE

PETELINA KRADETA JAJCA

Vsaka kokoš ima svojo valilnico in v njej 3 jajca.

Petelinčka se lahko priplazita do jajc samo, ko gredo kokoši jest in pit. Vedno lahko odneseta samo eno jajce.

Toda kokoši nočejo, da jim petelina kradeta jajca, zato ju lovijo vse do njunih bivališč, kamor ne smejo vstopiti. Če kokoši ulovijo katerega od petelinov, potem tistega zaprejo v njegovo bivališče. Igra se nadaljuje vse do takrat, ko ulovijo tudi drugega petelina. Na koncu preštejemo vsa pokradena jajca. Zmaga tisti petelin, ki je ukradel več jajc.

Mitja PREŠERN, 3.d

PETELIN IN KOKOŠI

En otrok je petelin, ostali pa so kokoši. Petelin stoji na sredini, okrog njega pa so jajca, toda teh je za eno manj, kot je kokoši. Petelin ukaže kokoškam, kako se morajo gibati okrog jajc (npr. počasen tek, hoja po rokah in nogah, skoki po levi nogi,...). Petelin zakikirika in kokoši morajo sesti na eno jajce. Tista kokoš, ki ostane brez jajca, izpade iz igre. Igra se odvija tako dolgo, dokler ne ostane ena kokoš, ki je zmagovalka, in ta postane petelin v naslednji igri.

David GAUBE, 3.d

LOVLJENJE PETELINOV

En otrok je pes, ostali otroci pa so petelini. Ko pes ulovi petelina, mora ta ostati negiben, v takem položaju, kot je bil, ko ga je ujel pes.

Če se ujet petelin premakne, ga pes poje. Če pa ujetega petelina zatožijo ostali petelini psu, da se je premaknil, pa ta izpade iz igre. Petelin, ki zadnji ostane, je zmagovalec in postane v drugi igri pes.

Tadej ŠPANINGER, 3.d

PETELINJA MOČ

Potrebujemo: 2 petelina in 3 črte.

Ena črta je narisana med dvema petelinoma, drugi dve črti pa sta narisani za tekmovalcema. Petelina stojita na eni nogi. Med sabo se stikata z dlanmi in se potiskata iz svojega prostora. Tisti, ki prvi stopi na obe nogi ali prestopi črto, ki je za njim, izgubi.

Mitja KOREZ, 3.d

LOVEC LOVI PETELINE

Petelini imajo dve hišici. Ko je noč, spijo, ko pa je dan, pa hodijo po dvorišču. Zraven ima hišo lovec. Ko petelini hodijo po dvorišču, jih mora lovec loviti in odpeljati v svojo hišo. Časa ima 1 minuto (do noči). Če jih ne ulovi vsaj pet, dobi kazen. Narediti mora na primer 5 počepov, 2 skleci, 6 trebušnjakov... Petelin, ki ostane zadnji, je zmagovalec.

Matic MILOŠIČ, 3.

CROSSWORD

- Another word for a tornado
- You travel across the space with it
- A person who makes clothes
- A ship which transports cars and people across the sea
- The opposite of noisy
- Cars stop there to change tyres
- 10.30 - _____ past ten
- London underground
- A car lifter
- The fastest animal in the world
- Stream or river falling from a high point e.g. rocks or cliff
- Earth's satellite
- Past participle of speak
- Creatures from space
- The symbol of our school
- A hilly region where Nessie lives
- The city of angels

**Crossword made by: M. Kirbiš, A. Kirbiš,
N. Tisaj and G. Raušl**

